FOLKETINGET

Folketingstidende
Tillæg A

Lovforslag nr. **L 80** Folketinget 2026-27

Fremsat den 4. november 2026 af skatte- og vækstministeren (Jacob Engel-Schmidt)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af spildevand, lov om afgift af ledningsført vand og forskellige andre love

(Afgift på udledninger af urenset spildevand fra overløb, afskaffelse af fradrag for forsinkelsesbassiner og nedsættelse af afgiften for ledningsført vand m.v.)

Skatte- og Vækstministeriet

§ 1

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 352 af 1. april 2025, som ændret ved § 5 i lov nr. 763 af 8. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. *Overskriften* før § 5 affattes således:

»Afgiftsperiode«.

2. I *§ 5* indsættes efter »kvartalet«: », jf. dog stk. 2«.

3. I *§ 5* indsættes som *stk. 2:*

»Stk. 2. Ved betaling af afgift for spildevand, der udledes fra overløbsbygværker, er afgiftsperioden kalenderåret.«

4. Før § 6 indsættes:

»Opgørelse af den afgiftspligtige mængde ved anden udledning end udledning fra overløbsbygværker«.

5. *§ 7, stk. 7* og *8,* ophæves, og stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 8 og 9. I *§ 7* indsættes:

»Stk. 10. Stk. 1-9 finder ikke anvendelse for opgørelse af udledning fra overløbsbygværker.«

6. I *§ 8* indsættes som *stk. 6:*

»Stk. 6. Stk. 1-5 finder ikke anvendelse ved betaling for udledning fra overløbsbygværker.«

7. Efter § 8 indsættes:

»Opgørelse af den afgiftspligtige mængde ved udledning fra overløbsbygværker

§ 8 a. For spildevand, der udledes fra overløbsbygværker, betales afgift efter stk. 2-4.

Stk. 2. Spildevandsudledere, der opgør den afgiftspligtige mængde efter måling af de afgiftspligtige stoffer, betaler afgift efter de i § 3 nævnte satser. Den afgiftspligtige mængde beregnes efter § 6.

Stk. 3. Spildevandsudledere, der alene foretager målinger af vandmængden af udledningen fra overløb, betaler afgift efter følgende standardsatser:

1) 1,63 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker i kloaknettet.
2) 4,60 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker på renseanlæg.

Stk. 4. Spildevandsudledere, der hverken foretager måling af koncentrationen eller af vandmængden, der udledes fra overløb, betaler afgift efter følgende standardsatser:

1) 1,96 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker i kloaknettet.
2) 5,52 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker på renseanlæg.

Stk. 5. Måling og opgørelse af totalnitrogen, totalfosfor og BI_5 (modificeret) samt vandmængder til brug for beregning efter stk. 2-4 foretages i henhold til de til enhver tid gældende regler for måling og opgørelse fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 32 a, stk. 5.«

8. I *§ 9, stk. 2,* udgår »spildevand, der udledes fra overløbsbygværker,«.

9. I *§ 14, stk. 1, 1. pkt.,* udgår »på et kvartal«.

10. *§ 14, stk. 1, 2. pkt.* ophæves, og i stedet indsættes:

»Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8, jf. dog 3. pkt. Ved betaling af afgift for spildevand, der udledes fra overløbsbygværker, skal angivelserne som nævnt i 1. pkt. indgives til told- og skatte-

Skatte- og Vækstmin., j.nr. 2026-3045

forvaltningen senest den 15. april i året efter udløbet af afregningsperioden.«

§ 2

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 353 af 1. april 2025, som ændret ved § 6 i lov nr. 763 af 8. september 2026, foretages følgende ændring:

1. I *§ 3* ændres »6 kr. og 37 øre« til: »5 kr. og 97 øre«.

§ 3

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1353 af 2. september 2020, som ændret bl.a. ved § 7 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 9 i lov nr. 1797 af 28. december 2023 og senest ved lov nr. 1782 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 7, stk. 9, 1. pkt.,* indsættes efter »Virksomheder der«: »modtager varer afgiftsfrit efter stk. 1, nr. 4 og 5, eller«, efter »tilbagebetalingsmuligheden i« indsættes: »stk. 4, nr. 3 og 4,«, og i *3. pkt.* indsættes efter »1. pkt.«: », for så vidt angår tilbagebetalingsmuligheden i stk. 6 og 7,«.

2. I *§ 7, stk. 10, 2. pkt.,* indsættes efter »ikke kan opnå«: »afgiftsfritagelse efter stk. 1, nr. 4 og 5, eller«, og efter »tilbagebetaling efter« indsættes: »stk. 4, nr. 3 og 4,«.

§ 4

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 3. november 2023, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1776 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

1. I *§ 11, stk. 4, 2. pkt.,* ændres »10. pkt.« til: »1. pkt.«

§ 5

I lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne, jf. lovbekendtgørelse nr. 935 af 30. august 2019, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, § 2 i lov nr. 1471 af 10. december 2024, § 2 i lov nr. 720 af 20. juni 2025 og senest ved § 4 i lov nr. 1779 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 15, stk. 2,* indsættes efter 6. pkt. som nyt punktum:

»For kalenderårene 2027 og 2028 udgør beløbene efter 2. og 3. pkt. for dækningsafgift af erhvervsejendomme efter ejendomsskattelovens § 12 dog beløb svarende til det statslige skøn for grundlaget for dækningsafgiften forud for budgetlægningen for kalenderåret ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for året med fradrag for beløb, som staten har ydet som rabat efter ejendomsskattelovens kapitel 7 a.«

2. I *§ 15, stk. 2, 7. pkt.,* der bliver 8. pkt., indsættes efter »6.«: »og 7.«

3. I *§ 16, stk. 2, 1. pkt.,* indsættes efter », jf. dog stk. 5«: »og 6«.

4. I *§ 16* indsættes som *stk. 6:*

»Stk. 6. For kalenderåret 2024 opgøres efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften af erhvervsejendomme efter ejendomsskattelovens § 12 til det beløb, der svarer til det statslige skøn for grundlaget for dækningsafgiften fra august 2023 ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for kalenderåret. Er det endelige grundlag for dækningsafgiften for en kommune højere end skønnet efter 1. pkt., forhøjes beløbet efter 1. pkt. til et beløb, der svarer til det endelige grundlag for dækningsafgiften. For kalenderåret 2025 opgøres efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften af erhvervsejendomme efter ejendomsskattelovens § 12 til det beløb, der svarer til det statslige skøn for grundlaget for dækningsafgiften fra maj 2024 ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for kalenderåret. Er det endelige grundlag for dækningsafgiften for en kommune højere end skønnet efter 3. pkt., forhøjes beløbet efter 3. pkt. til et beløb, der svarer til det endelige grundlag for dækningsafgiften. For kalenderåret 2026 opgøres efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften af erhvervsejendomme efter ejendomsskattelovens § 12 til det beløb, der svarer til det statslige skøn for grundlaget for dækningsafgiften fra maj 2025 ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for kalenderåret. Er det endelige grundlag for dækningsafgiften for en kommune højere end skønnet efter 5. pkt., forhøjes beløbet efter 5. pkt. til et beløb, der svarer til det endelige grundlag for dækningsafgiften. Beløbene efter 1.-6. pkt. er med fradrag for beløb, som staten har ydet som rabat efter ejendomsskattelovens kapitel 7 a.«

§ 6

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 604 af 28. maj 2025, som ændret ved § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 4 i lov nr. 2606 af 28. december 2021, § 9 i lov nr. 1776 af 29. december 2025 og § 4 i lov nr. 1778 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

1. I *§ 2, stk. 3, nr. 3,* og *§ 15, stk. 1, nr. 6,* udgår »godkendt og«.

§ 7

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 179 af 22. februar 2023, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1796 af 28. december 2023 og senest ved § 5 i lov nr. 1776 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 11* indsættes som *stk. 4:*

»Stk. 4. Der skal ikke ske betaling efter stk. 1 for ændring af registrering af et køretøjs ejere eller brugere som følge af overdragelse af et køretøj som følge af sundhedsreformen. Anmeldelsen af ændringen skal være ledsaget af en erklæring herom.«

2. I *§ 14, stk. 3,* indsættes efter »§§ 8-13«: »og om anmeldelse af ejer- eller brugerskifte omfattet af § 11, stk. 4«.

§ 8

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 307 af 13. marts 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, § 13 i lov nr. 562 af 27. maj 2025 og § 4 i lov nr. 1783 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

1. Efter § 1 A indsættes i *kapitel 1:*

»**§ 1 b.** For tinglysninger og registreringer, der sker som følge af overdragelser af aktiver og passiver samt rettigheder eller pligter som følge af sundhedsreformen, skal der ikke betales afgift efter denne lov. Dokumenterne skal ved anmeldelsen til tinglysning være påført en erklæring om, at tinglysningen eller registreringen er omfattet af 1. pkt.

Stk. 2. Skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for udformning af erklæringen.«

Miljøministeriet

§ 9

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 842 af 11. september 2026, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1683 af 30. december 2024 og senest ved § 64 i lov nr. 759 af 8. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 32 a* indsættes som *stk. 5:*

»*Stk. 5.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvordan den, der er ansvarlig for udledningen af spildevand, herunder et spildevandsforsyningsselskab som nævnt i stk. 1, skal måle og opgøre mængden af udledning af spildevand. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at den, der er ansvarlig for udledningen af spildevand, herunder et spildevandsforsyningsselskab som nævnt i stk. 1, skal indberette oplysninger om målemetode og udledning af spildevand til tilsynsmyndigheden.«

2. I *§ 110, stk. 3, 1. pkt.,* ændres »§ 32 a, stk. 2 og 3« til: »§ 32 a, stk. 2, 3 og 5«.

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2027, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 2 træder i kraft den 1. januar 2029.

Stk. 3. § 6 har virkning fra og med den 1. januar 2017.

Stk. 4. En skattepligtig, der ønsker at få ændret indkomstansættelsen som følge af denne lovs § 6, skal anmode told- og skatteforvaltningen om genoptagelse senest den 1. juli 2027, medmindre den skattepligtige har en længere frist for det pågældende indkomstår efter bestemmelserne i skatteforvaltningslovens §§ 26 eller 27.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
   - 2.1. Indførelse af afgift på udledninger af urenset spildevand fra overløb
     - 2.1.1. Gældende ret
     - 2.1.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
   - 2.2. Afskaffelse af fradrag for forsinkelsesbassiner
     - 2.2.1. Gældende ret
     - 2.2.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
   - 2.3. Nedsættelse af afgiften for ledningsført vand
     - 2.3.1. Gældende ret
     - 2.3.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
   - 2.4. Bemyndigelse til fastsættelse af indberetningspligt til og regler om måling og opgørelse af spildevand
     - 2.4.1. Gældende ret
     - 2.4.2. Miljøministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
   - 2.5. Krav om indberetning af statsstøttebeløb for lempelse for kvoteomfattet indenrigsfærger og indenrigs-flyvninger i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter
     - 2.5.1. Gældende ret
     - 2.5.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
   - 2.6. Styrket kommunal budgetsikkerhed for erhvervsdækningsafgiften for kalenderårene 2024-2028
     - 2.6.1. Gældende ret
     - 2.6.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
   - 2.7. Afskaffelse af kravet om godkendelse af direkte leveringssteder ved transport af mineralolieprodukter
     - 2.7.1. Gældende ret
     - 2.7.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
   - 2.8. Fritagelse for gebyr for omregistrering af køretøjer ved ejer- og brugerskifte samt tinglysningsafgift ved overdragelse af fast ejendom, som sker som følge af sundhedsreformen
     - 2.8.1. Gældende ret
     - 2.8.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
   - 3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
   - 3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
   - 4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.
   - 4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Moderaterne og Radikale Venstre) vil med regeringsgrundlaget Det politiske grundlag for firkløverregeringen fra juni 2026 blandt andet overlevere et grønnere og mere bæredygtigt Danmark til kommende generationer og fjerne byrder for erhvervslivet.

Regeringen vil bl.a. sikre implementeringen af den grønne trepartsaftale.

Den 24. juni 2024 indgik den daværende regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) "Aftale om et Grønt Danmark" med Landbrug & Fødevarer, Danmarks Naturfredningsforening, Fødevareforbundet NNF, Dansk Metal, Dansk Industri og Kommunernes Landsforening. Aftalen indebærer bl.a. en forudsætning om, at udledningen af urenset spildevand fra overløb pålægges en højere afgift end udledning af renset spildevand.

Som opfølgning blev der den 18. november 2024 indgået "Aftale om Implementering af et Grønt Danmark" mellem den daværende regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti og Radikale Venstre.

Med lovforslaget udmøntes den beslutning, der er indgået den 17. december 2025 af aftalekredsen bag "Aftale om Implementering af et Grønt Danmark" (regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Konservative og Radikale Venstre) vedr. afgift på urenset spildevand fra overløb samt udskydelse af afgift på udbragt landbrugskalk.

Indførelse af en afgift på udledning af urenset spildevand fra overløb fra 2027 skal sikre en ensartet afgiftsregulering på spildevandsområdet og understøtte den nationale kvælstofindsats. Forslaget vil styrke incitamentet til at begrænse udledningen af urenset spildevand i forbindelse med overløb, så omfanget af overløb nedbringes.

Samtidig foreslås det at afskaffe det nuværende fradrag i spildevandsafgiften for spildevandsudledere med forsinkelsesbassiner. Fradraget i den nuværende spildevandsafgift giver i dag en tilskyndelse til at etablere forsinkelsesbassiner og derved indirekte til at mindske udledningen af urenset spildevand ved overløb. Indførelse af en afgift på urenset spildevand ved overløb vil give en direkte tilskyndelse til at reducere udledningen heraf i form af en reduceret afgiftsbetaling, uanset om dette sker gennem forsinkelsesbassiner eller på anden vis. Det foreslås desuden at lempe afgiften på ledningsført vand fra 2029 svarende til det forventede provenu fra afgiften på overløb og at afskaffe fradraget for forsinkelsesbassiner.

Det foreslås endelig at bemyndige miljøministeren til at fastsætte regler om måling, opgørelse og indberetning af spildevandsudledninger til det fælles system PunktUdLedningsSystem (PULS) efter ensartede krav.

Der foreslås desuden en række ændringer af energi- og miljøafgifterne. Det foreslås således at afskaffe kravet om godkendelse ved udpegning af direkte leveringssteder i forbindelse med transport af mineralolieprodukter under en afgiftssuspensionsordning i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (herefter mineralolieafgiftsloven). Forslaget vil lette administrationen for både Skatteforvaltningen og erhvervslivet.

Det foreslås endvidere at justere CO_2-afgiftsloven for at sikre fuld overensstemmelse med Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108. Specifikt indføres kravene om bl.a. indberetning af større støttebeløb for afgiftsfritagelser og -godtgørelser for kvoteomfattet indenrigsfærger og kvoteomfattede indenrigsluftfart, der blev indført ved gennemførelsen af Aftale om grøn skattereform for industri m.v. af 24. juni 2022.

Lovforslaget er herudover en del af den samlede lovgivningsmæssige gennemførelse af sundhedsreformen, der følger af "Aftale om sundhedsreform 2024" (herefter sundhedsreformen), som den daværende regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Danmarksdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Radikale Venstre indgik den 15. november 2024.

Det foreslås i den forbindelse, at ejer- og brugerskifte af køretøjer og tinglysning ved overdragelse af fast ejendom, der sker som følge af sundhedsreformen, fritages for betaling af henholdsvis gebyr ved registrering af ejer- og brugerskifte og tinglysningsafgift, da det ikke er hensigten, at sundhedsreformen skal tilføre statskassen et yderligere provenu i form af gebyr ved registrering af ejer- og brugerskifte for køretøjer eller tinglysningsafgift som led i overdragelserne af bygninger og grunde.

Med henblik på at udmønte "Aftale om kommunernes øko-

nomi for 2027" mellem regeringen (Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Moderaterne og Det Radikale Venstre) og Kommunernes Landsforening (KL) af 18. juni 2026, for så vidt angår den del af aftalen, der vedrører mere stabile rammer for ejendomsskatter ved garanterede grundlag, foreslås det desuden at indføre budgetsikkerhed for kommunernes indtægter for erhvervsdækningsafgiften for kalenderårene 2024-2028, ligesom der allerede gælder for kommunernes grundskyldsindtægter.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Indførelse af afgift på udledninger af urenset spildevand fra overløb

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om afgift af spildevand (herefter spildevandsafgiftsloven), at der efter bestemmelserne i loven betales en afgift til statskassen af spildevand, der udledes til søer, vandløb eller havet. Det fremgår af § 1, stk. 1, 2. pkt., at der desuden betales afgift af spildevand, der nedsives eller udledes på marker og lignende med henblik på nedsivning. Det fremgår af § 1, stk. 2, at spildevand, der udspredes på marker med andre formål end nedsivning, ikke er afgiftspligtigt.

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 2, stk. 1, at afgiften betales af spildevandsanlæg, hvortil der er tilsluttet mere end en ejendom. Det fremgår af forarbejderne til § 2, at der ved spildevandsanlæg forstås både renseanlæg og kloaknet, jf. Folketingstidende 1995-96, tillæg A side 4957 og 4967. Det fremgår desuden, at ejere af ejendomme, der er tilknyttet fælles renseanlæg, ikke direkte skal indbetale afgiften, men at det forudsættes, at afgiften overvæltes til de tilknyttede ejendomme.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 2, stk. 3, at udledning til samletank, der tømmes i de i stk. 1 nævnte spildevandsanlæg, ligestilles med tilslutning til disse anlæg.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 2, stk. 2, at afgiften desuden betales af ejeren af en ejendom med afløb, der udleder spildevand uden om de i stk. 1 nævnte spildevandsanlæg. Dette omfatter f.eks. ejendomme i spredt bebyggelse, fritidshuse og industrivirksomheder med egen udledning.

Afgiften udgør 33,39 kr. pr. kg for totalnitrogen i spildevandet, 183,64 kr. pr. kg for totalfosfor i spildevandet og 18,36 kr. pr. kg for organisk materiale opgjort som biologisk iltforbrug efter 5 dage (BI_5 (modificeret)) i spildevandet, jf. spildevandsafgiftslovens § 3.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 4, stk. 1, at spildevandsanlæg, der skal betale afgift efter § 2, stk. 1, skal anmeldes til Skatteforvaltningen. Det fremgår af § 4, stk. 2, at den, der er omfattet af § 2, stk. 2, og som betaler afgift på grundlag af det faktisk målte kubikmeter udledt vand eller efter den faktisk målte koncentration af totalnitrogen, totalfosfor og BI_5 (modificeret) skal anmelde sig til registrering hos Skatteforvaltningen. Det fremgår af stk. 3, at den, der betaler afgift efter en til Skatteforvaltningen anmeldt koncentration, jf. § 8, stk. 5, eller § 10, stk. 3, skal anmelde sig til registrering hos Skatteforvaltningen.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 5, at for registrerede spildevandsudledere er afgiftsperioden kvartalet.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 6, at den afgiftspligtige mængde beregnes som udledningen af vand i afgiftsperioden ganget med koncentrationen af de enkelte stoffer i udledningen.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 1, 1. pkt., at for anlæg med en godkendt kapacitet på 2.000 personækvivalenter (PE) eller derover opgøres den udledte mængde vand imidlertid efter måler. Den, der er afgiftspligtig efter § 2, stk. 2, opgør den udledte mængde vand efter måler, hvis udledningen overstiger 50.000 m^3, jf. § 7, stk. 1, 2. pkt.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 2, at spildevandsanlæg, som har mindre end 2.000 PE, kan opgøre den udledte mængde efter måler eller på baggrund af de tilknyttede ejendommes vandforbrug, jf. stk. 3-6.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 3, at vandforbruget opgøres efter måler eller som et skønnet forbrug, der dog mindst skal svare til den mængde vand, hvoraf der betales afgift efter lov om afgift af ledningsført vand (herefter vandafgiftsloven). For ejendomme, der forbruger vand, der ikke er omfattet af lov om afgift af ledningsført vand, opgøres forbruget efter målere, hvis forbruget overstiger 1.000 m^3 årligt. For vandforbrug under 1.000 m^3 årligt, som ikke er omfattet af vandafgiftsloven, kan vandforbruget opgøres efter måler eller fastsættes til mindst 170 m^3 årligt pr. ejendom, dog mindst 170 m^3 pr. helårsboligenhed og mindst 70 m^3 pr. boligenhed, der ikke er helårsbolig. For erhvervsejendomme kan der foretages fradrag for vand, der medgår i produktionen eller af anden grund ikke afledes til det pågældende spildevandsanlæg. Fradraget kan foretages i samme omfang, som der ikke opkræves bidrag til driften af spildevandsanlægget af den pågældende mængde. Ejere af erhvervsejendomme, der betaler afgift efter § 2, stk. 2, kan kun foretage fradrag for den del, der overstiger 1.000 m^3.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 4, at spildevandsudledere, der ikke opkræver årlige driftsbidrag efter tilknyttede ejendommes vandforbrug, kan fastsætte vandforbruget til 170 m^3 pr. ejendom, dog mindst 170 m^3 pr. helårsbolig og mindst 70 m^3 pr. boligenhed, der ikke er helårsbolig. Det er en forudsætning, at mindre end halvdelen af den enkelte ejendoms vandforbrug udledes som afgiftspligtigt spildevand og ikke overstiger 1.000 m^3.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 5, at for ejendomme, hvor der kun afledes spildevand fra boligenheder, fastsættes vandforbruget uanset bestemmelserne i stk. 4

efter måler eller som et skønnet forbrug, der mindst svarer til den mængde vand, hvoraf der for boligenheden betales vandafgift efter vandafgiftsloven.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 6, at for spildevandsudledere med mere end 10 tilknyttede ejendomme, som opgør den udledte mængde på baggrund af de tilknyttede ejendommes vandforbrug, tillægges 50 pct. til den opgjorte mængde.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 7, at spildevandsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, som betaler afgift af den målte udledning, og som indeholder fælles kloaknet, kan fratrække en mængde svarende til 2,5 gange bassinvolumen i det fælleskloakerede net pr. afgiftsperiode. Er der flere afgiftspligtige udledninger eller udledninger til andre registrerede spildevandsudledere, fordeles fradraget efter de udledte mængder.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 8, at såfremt fradraget efter stk. 7 overstiger den målte udledning, overføres uudnyttet fradrag til den næste afgiftsperiode.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 9, at for ejendomme med samletank for toiletvand anses 25 pct. af vandforbruget for tilledt samletanken.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 10, at almene vandforsyninger efter anmodning fra de kommunale myndigheder eller fra den, som på vegne af de kommunale myndigheder varetager opgaven med opkrævning af afgifter efter denne lov, mindst en gang årligt skal afgive oplysninger om fordelingen af den mængde vand, hvoraf der betales afgift efter vandafgiftsloven, på de enkelte ejendomme.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 8, stk. 1, 1. pkt., at spildevandsanlæg, hvor husholdningsspildevand udgør mindst 15 pct. af tilledningen af spildevand, opgør koncentrationen i det udledte vand efter måling eller betaler efter de i stk. 2 nævnte standarder. Standardafgiftssatserne i stk. 2 er afhængige af, om der er opnået kommunal tilladelse til nedsivning, hvilken rensemetode der er benyttet samt omfanget af benyttede rensemetoder.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 8, stk. 3, 1. pkt., at spildevandsanlæg, hvor husholdningsspildevand udgør mindre end 15 pct. af tilledningen af spildevand, opgør koncentrationen i det udledte vand efter måling. Spildevandsanlæg, der udleder mindre end 50.000 m^3 pr. år, kan dog vælge at betale en afgift på 6,34 kr. pr. kubikmeter, jf. § 8, stk. 3, 2. pkt. For anlæg med tilladelse til nedsivning kan der dog betales 0,83 kr. pr. kubikmeter, jf. § 8, stk. 3, 3. pkt.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 8, stk. 4, at ved betaling efter standarder, jf. stk. 2, ligestilles rodzoneanlæg og biologiske sandfiltre med anlæg, der både har mekanisk og biologisk rensning. Efterbehandling med ophold i lagune ligestilles med filtrering. Udsprøjtning med kommunal tilladelse ligestilles med nedsivning.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 8, stk. 5, at den, der betaler afgift efter § 2, kan vælge at opgøre koncentrationen af forurenende stoffer som den maksimale koncentration, der forekommer i udledningen. Den maksimale koncentration skal anmeldes til Skatteforvaltningen.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 9, stk. 2, at fritaget for afgift er vand, der udledes fra de dele af flerstrengede spildevandsanlæg, der primært er indrettet til bortledning af overfladevand (separatsystemer), spildevand, der udledes fra overløbsbygværker, samt direkte udledninger i forbindelse med afværgeboringer og grundvandssænkninger og andre selvstændige udledninger af grund- eller overfladevand, hvor mængden af afgiftspligtige stoffer ikke er større i udledningen end ved tilførslen fra den pågældende vandforsyning, når vandet bortledes uden om de i § 2, stk. 1, nævnte anlæg.

Spildevand, der udledes fra overløbsbygværker, er i dag således fritaget for afgift.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 14, stk. 1, 1. pkt., at registrerede spildevandsudledere efter udløbet af hver afgiftsperiode på et kvartal skal angive størrelsen af de afgiftspligtige udledninger, der har fundet sted i periodens løb, og indbetale afgiften til Skatteforvaltningen. Angivelse og betaling sker efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8, jf. spildevandsafgiftslovens § 14, stk. 1, 2. pkt.

2.1.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Spildevand omfatter alt vand, der udledes fra bl.a. beboelse, erhverv, offentlige arealer m.v. Spildevand indeholder forskellige næringsstoffer som totalnitrogen (kvælstof), totalfosfor (fosfor) og BI_5 (modificeret) (organisk stof), der i større mængder har skadelig virkning på vandmiljøet. Spildevandet føres som hovedregel igennem et af Danmarks knapt 500 spildevandsanlæg, hvor størstedelen af de uønskede stoffer fjernes fra spildevandet, inden det udledes til vandmiljøet.

Desuden udledes en vis mængde spildevand af enkeltudledere, dvs. ejere af ejendomme med afløb, der udleder spildevand uden om spildevandsanlæg, hvortil der er tilsluttet mere end en ejendom. Enkeltudledere omfatter primært spredt bebyggelse uden for byerne, fritidshuse samt visse industrivirksomheder med egen udledning.

Når der falder store regnmængder over kort tid, kan kapaciteten i kloaksystemer og på renseanlæg blive overskredet. For at håndtere sådanne situationer er der etableret såkaldte overløbsbygværker, hvor overskydende vand ledes uden om systemet og udledes ved overløb. I disse tilfælde udledes en del af det blandede spildevand og regnvand direkte til vandløb eller havet. Overløbsbygværker er registreret i PULS, hvortil udledningerne indberettes.

Overløb kan ske både fra kloaksystemer og fra renseanlæg. Overløbsbygværker internt på renseanlæg kaldes for

bypass. Renseanlæg består af flere rensetrin med begrænset kapacitet. Under kraftigt regnvejr vil der være store mængder regnvand i kloaknettet og risiko for, at renseanlæggenes kapacitet overskrides. Hvis kapaciteten i et rensetrin overskrides, vil de efterfølgende rensetrin blive forbipasseret, og spildevandet udledes direkte til vandmiljøet. Afhængigt af, hvilket rensetrin overløbet kommer fra, kan det udledte vand have gennemgået en vis rensning.

Overløb fra renseanlæg indeholder typisk en større andel urenset spildevand og er derfor som udgangspunkt mere forurenet end overløb fra kloaksystemer, hvor vandet i højere grad består af regnvand. Indholdet af næringsstoffer og organisk stof i urenset spildevand er væsentligt højere end i renset spildevand. Størstedelen af de samlede årlige overløbsmængder stammer fra overløbsbygværker i kloaksystemerne, mens en mindre del stammer fra overløbsbygværker fra renseanlæg. Til gengæld indeholder en gennemsnitlig kubikmeter overløb fra renseanlæg væsentligt mere kvælstof, fosfor og organisk stof og er dermed mere forurenet.

For at begrænse udledningen af skadelige stoffer til vandmiljøet foreslås det at indføre en afgift på udledninger af urenset spildevand fra overløb. Ved udledninger af urenset spildevand fra overløb forstås i afgiftsmæssig sammenhæng udledninger af spildevand fra overløbsbygværker, herunder nødoverløbsbygværker.

Den foreslåede afgift på spildevand, der udledes fra overløbsbygværker, vil omfatte alle udledninger af spildevand fra overløbsbygværker uanset årsagen. Det er således uden betydning, om det er en planlagt udledning som led i vedligeholdelse eller er et uheld, eller om udledningen er nedbørsbetinget. Afgiften omfatter alle udledninger fra overløbsbygværker. Enkeltudledere, som er omfattet af spildevandsafgiftslovens § 2, stk. 2, vil således også skulle betale afgiften, i det omfang de udleder spildevand fra overløbsbygværker. Da enkeltudledere kun i begrænset omfang har overløbsbygværker, vil det dog langt overvejende være spildevandsselskaberne, som forventes at skulle betale afgiften.

Det foreslås, at registrerede spildevandsudledere kan vælge mellem tre metoder til opgørelse af afgiftsgrundlaget for udledninger fra overløb, a) måling af stofmængde af udledt kvælstof, fosfor og organisk stof, b) måling alene af den udledte vandmængde fra overløbet eller c) skematisk opgørelse af vandmængden ved modelberegning.

Ved anvendelse af metode a) foreslås det, at afgiften beregnes efter de samme satser, der gælder efter spildevandsafgiftslovens § 3. Der betales således som udgangspunkt det samme pr. udledt stofmængde (kg kvælstof, fosfor og organisk stof) for spildevand fra overløb som for spildevand, der er omfattet af den gældende spildevandsafgift. Måling af udledt stofmængde vil ske ved en kombination af måling af koncentrationen af kvælstof, fosfor og organisk stof og måling af den udledte vandmængde fra overløb.

For spildevandsudledere, der opgør afgiften efter metode b) eller c), foreslås afgiften i stedet beregnet efter standardsatser pr. kubikmeter udledt overløbsvand. Ved fastsættelsen af standardsatserne er der taget højde for, at overløbsvand typisk indeholder højere stofmængder end renset spildevand, samt at udledninger fra overløbsbygværker på renseanlæg normalt har et højere indhold af afgiftspligtige stoffer end overløb i kloaknettet.

For spildevandsudledere, der måler vandmængden af udledningen fra overløbsbygværker (metode b), foreslås som standardsatser 1,63 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker i kloaknettet og 4,60 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker på renseanlæg.

For spildevandsudledere, der hverken måler koncentrationen af afgiftspligtige stoffer eller den udledte vandmængde, men opgør vandmængden ved modelberegning (metode c), foreslås som standardsatser 1,96 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker i kloaknettet og 5,52 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker på renseanlæg.

De foreslåede standardsatser er fastsat på baggrund af det typiske indhold af kvælstof, fosfor og organisk stof i udledningerne fra de to typer overløbsbygværker. Herudover er der indregnet et usikkerhedstillæg på 25 pct., når afgiften opgøres på grundlag af målt vandmængde (metode b), og på 50 pct., når vandmængden opgøres ved modelberegning (metode c). Usikkerhedstillæggene skal give incitament til i højere grad at foretage direkte måling af de afgiftspligtige stoffer (metode a).

Det foreslås, at måling og opgørelse af totalnitrogen, totalfosfor og BI_5 (modificeret) samt vandmængder til brug for opgørelser efter metode a-c skal ske i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler fastsat af miljøministeren i medfør af miljøbeskyttelsesloven. Udledninger fra overløbsbygværker indberettes allerede i dag til PULS-databasen, og afgiftsgrundlaget vil derfor skulle opgøres på baggrund af de metoder og modeller, der i dag fremgår af vejledningen datateknisk Anvisning for Regnbetingede Udløb (RBU). Det er forudsat, at disse metoder og modeller fremover skal reguleres ved bekendtgørelse udstedt af miljøministeren, jf. dette lovforslags § 3.

Det vil således være de samme opgørelser af udledninger fra overløbsbygværker, som spildevandsudlederne indberetter til PULS-databasen, som skal anvendes ved angivelse af afgift. Skatteforvaltningen vil kunne foretage kontrol ved opslag i PULS-databasen.

Det foreslås, at afgiftsperioden fastsættes til kalenderåret. Dette begrundes med, at flere af de anvendte opgørelsesmodeller tager udgangspunkt i årlige nedbørsmængder m.v.

Det foreslås, at valget af opgørelsesmetode kan foretages særskilt for hvert enkelt overløbsbygværk. Dette begrundes med, at krav om måling af afgiftspligtige stoffer og vandmængder ved visse overløbsbygværker kan være forbundet

med uforholdsmæssigt høje omkostninger i forhold til den beregnede afgift.

Endelig foreslås det, at angivelse af afgiftspligtige udledninger fra overløbsbygværker skal indgives til Skatteforvaltningen senest den 15. april i året efter udløbet af afregningsperioden. Fristen er fastsat under hensyn til, at flere af opgørelsesmetoderne baseres på årlige nedbørsmængder, at sidste rettidige indberetningsfrist til PULS-databasen er den 15. marts i året efter det pågældende kalenderår, og at angivelsesfristen for andre registrerede spildevandsudleder for udledning af renset spildevand, er den 15. april i 1. kvartal.

2.2. Afskaffelse af fradrag for forsinkelsesbassiner

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 7, 1. pkt., at spildevandsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, som betaler afgift af den målte udledning, og som indeholder fælles kloaknet, kan fratrække en mængde svarende til 2,5 gange bassinvolumen i det fælleskloakerede net pr. afgiftsperiode. Det fremgår af § 7, stk. 7, 2. pkt., at hvis der er flere afgiftspligtige udledninger eller udledninger til andre registrerede spildevandsudledere, fordeles fradraget efter de udledte mængder.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 8, at hvis fradraget efter stk. 7 overstiger den målte udledning, overføres uudnyttet fradrag til den næste afgiftsperiode.

2.2.2. Skatte- og vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Spildevandsanlæg, hvor regnvand ledes i samme kloaksystem som det egentlige spildevand, kan nedbringe de regnvandsbetingede overløb ved at bygge bassiner, der forsinker vandmængden ved kraftige regnskyl.

Fradraget i den nuværende spildevandsafgift giver i dag en tilskyndelse til at etablere forsinkelsesbassiner og derved indirekte til at mindske udledningen af urenset spildevand ved overløb. Indførelse af en afgift på urenset spildevand ved overløb vil give en direkte tilskyndelse til at reducere udledningen heraf i form af en reduceret afgiftsbetaling, uanset om dette sker gennem forsinkelsesbassiner eller på anden vis. Ministeriet vurderer, at det vil give et mere direkte og målrettet incitamentet til at reducere overløb.

På den baggrund foreslås det at ophæve spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 7 og 8. Det foreslåede vil medføre, at fradraget for forsinkelsesbassiner ophæves.

2.3. Nedsættelse af afgiften for ledningsført vand

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af vandafgiftslovens § 1, at der efter bestemmelserne i loven betales en afgift til statskassen af ledningsført vand, der forbruges her i landet.

Det fremgår af vandafgiftslovens § 2, stk. 1 og 2, at afgift betales af registrerede virksomheder, og at afgift desuden betales af ejeren af en ejendom, der forsynes med ledningsført vand, men ikke får leveret vand fra en almen vandforsyning.

Det fremgår af vandafgiftslovens § 3, at afgiften udgør 6,37 kr. pr. m^3 vand.

Det fremgår af vandafgiftslovens § 9, stk. 1, at virksomheder, der er registreret efter momsloven, kan få tilbagebetalt afgiften efter vandafgiftsloven af det af virksomheden forbrugte afgiftspligtige vand. Det fremgår af § 9, stk. 2, 1. pkt., at afgiften tilbagebetales efter stk. 1, i samme omfang som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift af vand. Tilbagebetaling omfatter dog ikke afgift af ledningsført vand i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8, jf. stk. 2, 2. pkt.

2.3.2. Skatte- og vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Aftalekredsen bag "Aftale om Implementering af et Grønt Danmark" (regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Konservative og Radikale Venstre) har ved drøftelser den 17. december 2025 besluttet, at merprovenuet som følge af den foreslåede afgift på udledning af urenset spildevand fra overløb og afskaffelsen af fradrag for forsinkelsesbassiner fra 2029 skal modsvares af en tilsvarende lempelse af afgiften på ledningsført vand.

Det foreslås derfor, at afgiften skal udgøre 5,97 kr. pr. m^3 vand, hvilket svarer til en lempelse på 40 øre pr. m^3 vand.

2.4. Bemyndigelse til fastsættelse af indberetningspligt til og regler om måling og opgørelse af spildevand

2.4.1. Gældende ret

Det fremgår af § 27, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse (miljøbeskyttelsesloven), at stoffer, der kan forurene vandet, ikke må tilføres vandløb, søer eller havet, ligesom sådanne stoffer ikke må oplægges på en måde, der indebærer fare for forurening af vandet. Efter § 27, stk. 1, 2. pkt., kan der dog efter § 28 meddeles tilladelse til, at spildevand tilføres vandløb, søer eller havet. På den baggrund fremgår det af miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1, at udledning af spildevand til vandløb, søer eller havet som udgangspunkt kræver tilladelse. I forbindelse med meddelelse af udledningstilladelse kan der fastsættes vilkår, herunder vilkår om egenkontrol i form af målinger, prøvetagning og opgørelser.

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 1, at miljøministeren kan fastsætte regler om den ansvarliges pligt til at gennemføre egenkontrol. Bestemmelsen er en bemyndigelsesbestemmelse og udgør hjemmelsgrundlaget for, at der på bekendtgørelsesniveau kan fastsættes generelle regler om egenkontrol, herunder de regler om egenkontrol, der følger af spildevandsbekendtgørelsen. Egenkontrolvilkår i

den enkelte udledningstilladelse fastsættes derimod som led i tilladelsesreguleringen efter miljøbeskyttelsesloven. Det fremgår endvidere af miljøbeskyttelseslovens § 29, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om bl.a. sagsbehandlingen og om vilkår knyttet til tilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 28 (og påbud efter § 30), herunder om frister.

Egenkontrol er nærmere reguleret i spildevandsbekendtgørelsen. Det fremgår bl.a. af reglerne i bekendtgørelsens kapitel 7, herunder særligt § 26, at der stilles krav om udtagning af egenkontrolprøver m.v. for visse renseanlæg ejet af spildevandsforsyningsselskaber. Det fremgår af § 26, stk. 1, at egenkontrolprøver skal udtages, og målinger gennemføres i overensstemmelse med reglerne om kvalitetskrav til miljømålinger, hvilket fastlægger tekniske standarder for prøvetagning og målemetoder. Spildevandsbekendtgørelsen fastsætter minimumskrav til egenkontrol, herunder om antal egenkontrolprøver og parametre, jf. bl.a. § 26 og bilag 1. Det fremgår af § 26, stk. 4, at vilkår om udtagning, måling og antal af egenkontrolprøver for de i bilag 1 nævnte parametre, der er fastsat i en udledningstilladelse efter § 28 eller i et påbud efter § 30, erstattes af bekendtgørelsens krav, uden at det er nødvendigt at ændre tilladelsen eller påbuddet af den grund. Dette gælder dog ikke, hvis der i tilladelsen eller påbuddet er fastsat skærpede krav, som ønskes opretholdt. Det fremgår af spildevandsbekendtgørelsens § 64, stk. 2, at spildevandsforsyningsselskaber skal indberette godkendte og kontrollerede resultater af vilkårs- og bekendtgørelsesfastsatte egenkontrolprøver, herunder analysedata, til PULS-databasen inden for de fastsatte frister og i et format fastsat af tilsynsmyndigheden. Bestemmelsen omfatter både resultater, der følger af vilkår fastsat i den enkelte tilladelse, og resultater, der følger af bekendtgørelsens generelle krav i forbindelse med tilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1.

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1, nr. 13, at der kan fastsættes regler om digital kommunikation og anvendelse af bestemte it-systemer og formater ved bl.a. registrering og indberetning til myndigheder, hvilket understøtter digitale indberetningsløsninger, herunder indberetninger til PULS-databasen.

Spildevandsbekendtgørelsen indeholder endelig en strafbestemmelse, hvorefter der kan straffes med bøde for overtrædelse af nærmere angivne pligter. Det fremgår bl.a., at manglende efterlevelse af egenkontrolpligter efter § 26 kan straffes med bøde.

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 72, at myndighederne kan anmode virksomheder og forsyningsselskaber om oplysninger, som har betydning for vurderingen af forurening, herunder for vurdering af afhjælpende eller forebyggende foranstaltninger. Bestemmelsen kan desuden anvendes til at kræve, at den ansvarlige for egen regning foretager eller fremskaffer bl.a. prøvetagning, analyser og målinger. Oplysningsindhentning efter § 72 anvendes i praksis til at indhente supplerende data, som ligger ud over de løbende egenkontrolpligter, der følger af tilladelsesvilkår og bekendtgørelsesfastsatte krav, herunder i relevante tilfælde oplysninger om udledninger, som ikke er omfattet af standardiserede egenkontrolvilkår.

Det fremgår af spildevandsbekendtgørelsens § 64, stk. 1, at spildevandsforsyningsselskaber skal indberette oplysninger til PULS-databasen, når oplysningerne afgives som følge af en anmodning efter miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 1. Indberetning i dette spor er dermed knyttet til myndighedens konkrete anmodning og er i sin karakter anmodningsbaseret, i modsætning til egenkontrolsporet, der i højere grad er forud fastsat gennem generelle krav og/eller konkrete vilkår.

I praksis understøttes indberetning og registrering af visse data endvidere af administrative rammer, herunder samarbejder og aftaler i regi af Danmarks Miljøportal om datasæt og ansvarsfordeling. Sådanne dataansvarsaftaler har imidlertid karakter af administrative aftaler mellem myndigheder og udgør ikke i sig selv et selvstændigt hjemmelsgrundlag for pligter for de regulerede enheder.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, at i regler og forskrifter, der udstedes i medfør af §§ 7-10, §§ 12-16, § 17, stk. 3, § 18, § 19, stk. 5, § 19 a, § 27, stk. 3, § 31, stk. 3, § 32 a, stk. 2 og 3, § 35, § 35 a, § 35 b, § 35 c, § 37 b, stk. 2, § 39, stk. 4, § 39 b, stk. 2, § 44, § 45, stk. 2, 4, 5 og 7, § 45 b, § 45 c, stk. 1, § 45 d, § 45 h, stk. 2, § 46 a, stk. 2, § 46 b, § 47, stk. 2, § 48, § 50 a, stk. 3, § 50 c, § 50 d, § 51, § 51 b, § 53, § 53 c, stk. 3, § 55 c, stk. 2, § 56, stk. 3, § 72 a, stk. 3, § 79 d, § 79 e, § 89, stk. 2, og § 89 a, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 2, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor, eller er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 4, at der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 5, at ved udmåling af bødestraf skal der lægges vægt på de hensyn, der er nævnt i miljøbeskyttelseslovens § 1. Det er en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 6, at såfremt der ved en overtrædelse er opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel, selv om der ved overtrædelsen ikke er voldt skade på miljøet eller er fremkaldt fare derfor. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af en bøde, herunder en eventuel tillægsbøde.

2.4.2. Miljøministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljøministeriet har ved udformningen af lovforslaget lagt vægt på, at der er behov for et mere entydigt og ensartet reguleringsgrundlag for måling, opgørelse og indberetning af oplysninger om spildevandsudledninger, end det der i praksis følger af den nuværende ordning med dels vilkårs- og bekendtgørelsesfastsatte prøvetagninger dels myndighedernes mulighed for at indhente oplysninger efter miljøbeskyttelseslovens § 72. Det gør det mindre velegnet som grundlag for et samlet, nationalt system, hvor alle relevante enheder skal indberette samme datatyper efter ensartede frister og i ensartede formater.

Miljøministeriet har overvejet, om de relevante oplysninger kan indhentes efter reglerne om egenkontrol. Reglerne om egenkontrol er imidlertid i udgangspunktet tæt knyttet til tilladelser og til kontrol af overholdelse af vilkår, navnlig vedrørende udledningskvalitet og analyser. De data, som ønskes i denne sammenhæng – særligt oplysninger om mængder og målemetoder for udledninger, herunder overløb – har karakter af et supplerende datasæt, som ikke nødvendigvis følger af de klassiske egenkontrolvilkår, og hvor det er afgørende, at kravene er bekendtgørelsesfastsatte, så de gælder ensartet for alle relevante enheder og ikke afhænger af den enkelte tilladelse.

Miljøministeriet har lagt til grund, at en væsentlig del af de oplysninger, der forventes omfattet ved en første udmøntning, allerede vil være oplysninger, som de ansvarlige forsyningsselskaber typisk er i besiddelse af som led i deres drift og dokumentation.

Miljøministeriet har endvidere lagt vægt på, at et effektivt indberetningssystem forudsætter et klart grundlag for håndhævelse, herunder mulighed for sanktion ved manglende eller mangelfuld indberetning. Erfaringer med, at dataindsamling og -indberetning tidligere i praksis har været forankret hos kommuner – og delvist understøttet af administrative aftaler – har illustreret udfordringer ved et system, hvor pligter og ansvar ikke er fastsat tilstrækkeligt klart og direkte over for den, der ligger inde med oplysningerne, og hvor håndhævelsesmulighederne ikke er tilstrækkeligt tydelige. Miljøministeriet finder derfor, at pligterne i højere grad bør rettes direkte mod de ansvarlige enheder, og at kravene bør fremgå af et generelt regelsæt, der kan håndhæves efter de almindelige regler.

Miljøministeriet har i den forbindelse også overvejet anvendelsen af miljøbeskyttelseslovens § 72 om anmodning om oplysninger som grundlag for løbende dataindhentning. Selv om § 72 giver adgang til at anmode om relevante oplysninger, er bestemmelsen grundlæggende anmodningsbaseret og egner sig derfor dårligere til at etablere et fast og tilbagevendende indberetningssystem med ensartede frister, formater og datakvalitetskrav. Det er administrativt tungere at skulle basere løbende dataindsamling på gentagne anmodninger, og et sådant system giver ikke samme forudsigelighed for de regulerede enheder.

Et centralt hensyn i Miljøministeriets overvejelser er endvidere, at de oplysninger, der skal måles, opgøres og indberettes, i denne sammenhæng også skal kunne indgå som et sikkert og forudsigeligt datagrundlag i Skatte- og Vækstministeriets afgiftsregulering, som udgør en del af det samlede lovforslag. Skatte- og Vækstministeriets afgiftssystem forudsætter, at de data, der skal lægges til grund for afgiftsfastsættelsen, er fastsat på et niveau og med en klarhed, der gør dem egnede som objektivt grundlag. Miljøministeriet vurderer, at et datagrundlag, der alene baserer sig på individuelle vilkår i tilladelser eller på konkrete § 72-anmodninger, ikke i tilstrækkelig grad sikrer den nødvendige ensartethed, transparens og retssikkerhed, som er påkrævet, når oplysningerne samtidig skal anvendes som grundlag for afgiftsfastsættelse. Der er derfor behov for en særskilt bemyndigelse, der gør det muligt at fastsætte regler om både opgørelsesmetoder, indberetningspligt og indberetningsfrister i en bekendtgørelse, så datagrundlaget kan fungere stabilt og ensartet i sammenhæng med afgiftsordningen.

Endelig har Miljøministeriet lagt vægt på, at bemyndigelsen udformes fremtidssikret. Det forventes, at den første udmøntning vil blive knyttet til oplysninger om overløb, men bemyndigelsen bør samtidig kunne anvendes til at fastsætte krav om indberetning af andre relevante oplysninger om spildevandsudledninger fra spildevandsforsyningsselskaber fremadrettet. Miljøministeriet har i den forbindelse fundet det væsentligt, at anvendelsesområdet for bemyndigelsen ikke afgrænses så snævert, at hjemlen ikke kan understøtte andre saglige myndighedsformål, hvor der er behov for systematisk og sammenligneligt data.

Det foreslås, at der i lov om miljøbeskyttelse § 32 a indsættes et nyt stk. 5, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at den, der er ansvarlig for udledningen af spildevand, herunder et spildevandsforsyningsselskab som nævnt i § 32 a, stk. 1, skal indberette oplysninger om udledninger af spildevand til ministeren, herunder hvordan oplysningerne skal indberettes (herunder digitalt), samt fastsætte regler om måling og opgørelse af udledninger af spildevand.

Bemyndigelsen skal ses i sammenhæng med, at det med dette lovforslag samtidig foreslås at indføre en ny afgift på udledning af spildevand fra overløb. Afgiften vil foruden udledninger fra overløbsbygværker på spildevandsanlæg også omfatte udledninger fra overløbsbygværker på ejendomme med afløb, der udleder spildevand uden om spildevandsanlæggene. Det følger af den foreslåede spildevandsafgiftslovs § 8 a, stk. 1, at der for spildevand, der udledes fra overløbsbygværker, betales afgift efter én af tre opgørelses- og målemetoder, som afspejler afgiftsmodellens opbygning, jf. det foreslåede § 8 a, stk. 2-4, til spildevandsafgiftsloven. For nærmere om afgiftsmodellens opbygning henvises til lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Sammenhængen mellem den ovenfor nævnte afgiftsmodel

og miljøministerens bemyndigelse etableres i den foreslåede § 8 a, stk. 5, til spildevandsafgiftsloven, hvorefter måling og opgørelse af totalnitrogen, totalfosfor og BI_5 (modificeret) samt vandmængder til brug for beregninger efter stk. 2-4 skal foretages i henhold til de til enhver tid gældende regler for måling og opgørelse, som fastsættes af miljøministeren i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 32 a.

Det er hensigten, at der på bekendtgørelsesniveau fastsættes et samlet og ensartet regelsæt, som understøtter, at afgiftsopgørelsen kan ske efter ensartede og kontrollerbare metoder, der kan anvendes af alle relevante spildevandsudledere. Reglerne vil blive indrettet, så de tre metoder i spildevandsafgiftslovens § 8 a, stk. 2-4, kan anvendes i praksis på en ensartet måde, herunder ved at der vil ske fastlæggelse af krav til opgørelse, dokumentation, kvalitetssikring og indberetning.

Som grundlag for udmøntningen af måle- og opgørelsesreglerne er det hensigten, at de metoder og modeller, der i dag fremgår af Datateknisk Anvisning for Regnbetingede Udløb (dTA), fremadrettet fastlægges på bekendtgørelsesniveau. Det forudsættes derfor, at der i spildevandsbekendtgørelsen fastsættes nærmere regler om måling og opgørelse, og at dTA indarbejdes som bilag til bekendtgørelsen (i modsætning til i dag, hvor dTA alene foreligger på vejledningsniveau). Herved sikres et ensartet og retligt forpligtende grundlag for de metoder og modeller, der skal anvendes ved opgørelse af udledninger, samtidig med at systemet tilrettelægges, så de metoder, der følger af dTA, entydigt kan henføres til én af de tre opgørelsesmetoder i det foreslåede § 8 a, stk. 2-4, til spildevandsafgiftsloven, jf. den foreslåede § 8 a, stk. 5, til spildevandsafgiftsloven.

Udledninger fra spildevandsudledere indberettes allerede i dag til PULS-databasen. Det er hensigten, at de opgørelser, som spildevandsudledere skal indberette til PULS efter de metoder der fastsættes i spildevandsbekendtgørelsen, er de opgørelser, der skal lægges til grund ved angivelse af afgift for overløb. Dermed kan Skatteforvaltningens kontrol med den angivne afgift i vidt omfang understøttes gennem både opslag i PULS-databasen og ved udtræk af relevante data fra PULS-databasen. Miljømyndighederne har et løbende behov for systematisk, ensartet og sammenlignelig viden om spildevandsudledninger, herunder overløb, til brug for bl.a. tilsyn, planlægning og opfølgning. De gældende rammer for egenkontrol og indberetning er i betydeligt omfang knyttet til konkrete tilladelser og kan suppleres ved ad hoc-oplysningsanmodninger, hvilket kan give et mindre ensartet og mindre forudsigeligt datagrundlag. Behovet for et klart og kontrollerbart datagrundlag aktualiseres i særlig grad som følge af de afgiftsregler for overløb, som indføres med lovforslaget, og som forudsætter ensartede metoder for måling, opgørelse og indberetning. Der er derfor behov for et klarere reguleringsgrundlag, hvor centrale krav kan fastsættes generelt og håndhæves, herunder så data kan anvendes sikkert både i miljøforvaltningen og som grundlag for afgiftsmæssig regulering.

Det foreslås samtidig, at der kan fastsættes straf for overtrædelse af regler udstedt efter miljøbeskyttelseslovens § 32 a, stk. 5.

2.5. Krav om indberetning af statsstøttebeløb for lempelse for kvoteomfattet indenrigsfærger og indenrigsflyvninger i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter

2.5.1. Gældende ret

Det fremgår af CO_2-afgiftslovens § 1, stk. 1, at der svares CO_2-afgift til statskassen af varer, der er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (herefter kulafgiftsloven) og lov om afgift af naturgas og bygas m.v. (herefter gasafgiftsloven), dog med en række undtagelser. I CO_2-afgiftslovens § 2 er afgiftssatserne oplistet for de omfattede energiprodukter.

Det fremgår af CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 4, at afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug om bord på søfartøjer, hvoraf der af samme forbrug skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8, er fritaget for afgift.

Det fremgår af CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 5, at jetfuel, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til brug i luftfartøjer til flyvninger, hvoraf der af samme forbrug skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8, er fritaget for afgift.

Det fremgår af CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 3 og 4, at afgiften tilbagebetales for varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, 8-10, 13, 15 og 18, og tilsvarende afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 19, leveret til brug om bord på søfartøjer, og hvoraf der skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8 og for jetfuel og andre afgiftspligtige varer leveret til brug i luftfartøjer til flyvninger, og hvoraf der skal betales afgift efter emissionsafgiftslovens § 8.

Afgiftsfritagelserne og -godtgørelserne for kvoteomfattet indenrigsfærgefart og kvoteomfattet indenrigsluftfart i medfør af CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 4, nr. 3 og 4, trådte i kraft den 1. januar 2025 og er notificeret til EU-Kommissionen som statsstøtte i overensstemmelse med EU-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen).

Gruppefritagelsesforordningens kapitel I og III fastsætter en række betingelser, der skal være opfyldt for, at støtte kan ydes, herunder bl.a. krav om offentliggørelse af individuelle støttebeløb til virksomheder på 100.000 euro eller derover i et kalenderår, og at støtte ikke ydes til kriseramte virksomheder.

Det fremgår af CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 9, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 6 og 7, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i gasafgiftslovens § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-4, kulafgiftslovens § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, og elafgiftslovens § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Det fremgår af CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 10, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 9 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatte- og vækstministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 6 og 7, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Henvisningen til stk. 6 og 7 i CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 9 og 10, vedrører den såkaldte elpatronordning, som udgør statsstøtte og er anmeldt til EU-Kommissionen efter gruppefritagelsesforordningen. Tilbagebetalingsbeløbet for elpatronordningen opgøres som angivet i elafgiftslovens § 7, stk. 9, 3. pkt., ved at tilbagebetalingsbeløbet for denne ordning tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i gasafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og elafgiftsloven.

Statsstøttebeløb modtaget efter CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 4, nr. 3 og 4, skal ikke sammenlægges med støttebeløb fra anden lovgivning.

Det fremgår ikke af CO_2-afgiftsloven, at kravene efter gruppefritagelsesforordningen gælder for afgiftsfritagelserne og -godtgørelserne i forbindelse med kvoteomfattet indenrigsfærgefart og kvoteomfattede indenrigsflyvninger efter CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 4, nr. 3 og 4.

2.5.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Gruppefritagelsesforordningen stiller bl.a. som betingelse for tildeling af statsstøtte, at individuelle støttebeløb til virksomheder på 100.000 euro eller derover i et kalenderår offentliggøres.

Det foreslås derfor at ændre CO_2-afgiftsloven, så afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser for kvoteomfattet indenrigsfærgefart og kvoteomfattet indenrigsluftfart efter § 7, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 4, nr. 3 og 4, bringes i overensstemmelse med den pågældende betingelse i gruppefritagelsesforordningen.

Det foreslås, at der i CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 9 og 10, indsættes en henvisning til afgiftsfritagelserne og -godtgørelserne for kvoteomfattet indenrigsfærgefart og kvoteomfattede indenrigsflyvninger efter § 7, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 4, nr. 3 og 4.

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 9, vil medføre, at virksomhederne, som gør brug af disse afgiftsfritagelser eller -godtgørelser, vil skulle indberette det modtagne støttebeløb årligt til Skatteforvaltningen, hvis det modtagne beløb årligt udgør 100.000 euro eller derover.

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 10, vil medføre, at de nærmere regler om indberetning, offentliggørelse af oplysninger m.v. samt regler om, at virksomheden ikke vil kunne opnå tilbagebetaling, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte, som skatte- og vækstministeren allerede i dag har hjemmel til at fastsætte for andre ordninger, tilsvarende vil kunne gælde for støtte givet i form af afgiftsfritagelserne og -godtgørelserne for kvoteomfattet indenrigsfærgefart og kvoteomfattede indenrigsflyvninger efter § 7, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 4, nr. 3 og 4.

Forslaget vil dermed sikre, at statsstøtteordningerne i CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 4, nr. 3 og 4, vil efterleve kravene i medfør af gruppefritagelsesforordningen.

2.6. Styrket kommunal budgetsikkerhed for erhvervsdækningsafgiften for kalenderårene 2024-2028

2.6.1. Gældende ret

Som led i udmøntningen af forliget Tryghed om boligbeskatningen (boligskatteforliget) fra foråret 2017 mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre overtog Skatteforvaltningen fra og med 2024 opkrævningen af grundskyld og dækningsafgift fra kommunerne, så Skatteforvaltningen opkræver disse skatter på vegne af kommunerne.

Erhvervsdækningsafgiften for kalenderårene 2024, 2025 og 2026 er opkrævet på foreløbigt grundlag. Når de endelige vurderinger udsendes, bliver erhvervsdækningsafgiften efterreguleret. Kommunerne har i budgetårene fået udbetalt det, de har budgetteret med. En eventuel afvigelse mellem kommunernes budgetter og det faktisk opkrævede provenu for erhvervs-dækningsafgiften for kalenderårerne 2024, 2025 og 2026 afregnes krone-til-krone mellem staten og den enkelte kommune.

Det fremgår således af § 15, stk. 2, 1. pkt., i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne, at staten til den enkelte kommune udbetaler henholdsvis ved begyndelsen af hvert kvartal, for så vidt angår grundskyld som nævnt i ejendoms-

skattelovens § 31, stk. 1, og hvert halvår, for så vidt angår grundskyld og dækningsafgift som nævnt i ejendomsskattelovens § 33, stk. 1, et beløb til foreløbig dækning af grundskyld og dækningsafgift. I § 15, stk. 2, 2.-5. pkt., i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne er der fastsat nærmere regler for beløbet til den foreløbige dækning af grundskyld og dækningsafgift.

For dækningsafgiften af erhvervsejendomme fremgår det af § 15, stk. 2, 5. pkt., at udbetalingen omfatter indkomstårets beløb med nedsættelse for beløb, som staten har ydet som rabat efter ejendomsskattelovens kapitel 7 a. Ejendomsskattelovens kapitel 7 a indeholder regler om en stigningsbegrænsningsordning for erhvervsdækningsafgift med indfasning af større stigninger med 10 pct. af den fulde dækningsafgift for kalenderåret.

Det vil overordnet sige, at staten overfører et beløb til kommunerne, der svarer til det stigningsbegrænsede provenu fra dækningsafgiften af erhvervsejendomme.

Det fremgår således også af § 16, stk. 2, 1. pkt., i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne, at efterreguleringsbeløbet for den kommunale indkomstskat, grundskylden, dækningsafgiften og kirkeskatten opgøres som det beløb, der opgøres ved den endelige beregning heraf for et kalenderår, herunder beløb, der som følge af ændringer af skatteansættelser og ændringer i grundlaget for grundskyld og dækningsafgift er ført i tilgang eller til afgang, fratrukket summen af de beløb, der efter § 15 i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår, jf. dog stk. 5.

2.6.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med henblik på at udmønte Aftale om kommunernes økonomi for 2027 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Moderaterne og Det Radikale Venstre) og KL af 18. juni 2026, for så vidt angår den del af aftalen, der vedrører mere stabile rammer for ejendomsskatter ved garanterede grundlag, foreslås det at indføre budgetsikkerhed for kommunernes indtægter for erhvervsdækningsafgiften for kalenderårene 2024-2028.

Indfasningen af de nye ejendomsvurderinger og den indledningsvise opgørelse af erhvervsdækningsafgiften på et foreløbigt grundlag indebærer, at skøn for kommunernes grundlag for erhvervsdækningsafgiften i vidt omfang er baseret på prognoser. Det har givet anledning til usikkerhed om den kommunale budgetlægning. Regeringen og KL er på den baggrund enige om tiltag, der har til formål at give kommunerne en bedre budgetsikkerhed for grundlaget for erhvervsdækningsafgiften i 5-årsperioden 2024-2028, ligesom der allerede gælder for kommunernes grundskyldsindtægter.

I overensstemmelse med aftalen foreslås det for det første, at den enkelte kommune ved efterreguleringen af grundlaget for erhvervsdækningsafgiften vedrørende kalenderåret 2024 vil blive garanteret et provenu for erhvervs-dækningsafgiften, der som minimum svarer til det seneste statslige skøn for grundlaget for erhvervsdækningsafgiften forud for budgetlægningen ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for erhvervsejendomme for kalenderåret. Det seneste statslige skøn er i denne sammenhæng fra august 2023.

For det andet foreslås det, at den enkelte kommune ved efterreguleringen af grundlaget for erhvervsdækningsafgiften vedrørende kalenderåret 2025 vil blive garanteret et provenu for erhvervsdækningsafgiften, der som minimum svarer til det seneste statslige skøn for grundlaget for erhvervsdækningsafgiften forud for budgetlægningen ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for erhvervsejendomme for kalenderåret. Det seneste statslige skøn er i denne sammenhæng fra maj 2024.

For det tredje foreslås det, at den enkelte kommune ved efterreguleringen af grundlaget for erhvervsdækningsafgiften vedrørende kalenderåret 2026 vil blive garanteret et provenu for erhvervsdækningsafgiften, der som minimum svarer til det seneste statslige skøn for grundlaget for erhvervsdækningsafgiften forud for budgetlægningen ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for erhvervsejendomme for kalenderåret. Det seneste statslige skøn er i denne sammenhæng fra maj 2025.

Hvis det endelige grundlag i den enkelte kommune for henholdsvis kalenderåret 2024, 2025 og 2026 overstiger det relevante skøn for henholdsvis kalenderåret 2024, 2025 og 2026, vil efterreguleringen dog ske på baggrund af det endelige grundlag.

For det fjerde foreslås det, at hver enkelt kommune for kalenderårene 2027 og 2028 vil blive garanteret et provenu for erhvervsdækningsafgiften, der svarer til det statslige skøn forud for de årlige økonomiforhandlinger for det pågældende kalenderår ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for det pågældende kalenderår. For hver enkelt kommune vil det udbetalte provenu for erhvervsdækningsafgiften i budgetåret for perioden 2027 og 2028 dermed være endeligt.

Forslaget indebærer således, at grundlaget for erhvervsdækningsafgiften for 2027 og 2028 vil være statsgaranteret, og at ordningen vil være obligatorisk for kommunerne.

Det garanterede beløb for hvert af kalenderårene 2024-2028 vil være med fradrag for beløb, som staten har ydet som rabat efter ejendomsskattelovens kapitel 7 a vedrørende en stigningsbegrænsningsordning for erhvervsdækningsafgift med indfasning af større stigninger med 10 pct. af den fulde dækningsafgift for kalenderåret. Det indebærer, at statens udbetaling af erhvervsdækningsafgift vil blive nedsat med beløb, som staten har ydet i rabat efter stigningsbegrænsningsordningen for erhvervsdækningsafgiften.

2.7. Afskaffelse af kravet om godkendelse af direkte leveringssteder ved transport af mineralolieprodukter

2.7.1. Gældende ret

Efter mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 3, nr. 3, anses varer for at forlade afgiftssuspensionsordningen her i landet efter stk. 1, nr. 1, på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til et direkte leveringssted her i landet, som den her i landet autoriserede oplagshaver efter § 3 eller den her i landet registrerede varemodtager efter § 4, stk. 2, har godkendt og udpeget over for Skatteforvaltningen.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 15, stk. 1, 1. pkt., at der inden for EU's område kan ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Bestemmelsens 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et importsted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et direkte leveringssted i et EU-land, som en autoriseret oplagshaver eller en registreret varemodtager i det pågældende land har godkendt og udpeget over for landets myndigheder, jf. § 15, stk. 1, 2. pkt., nr. 6.

Skatteforvaltningen har haft den praksis, at afgiftspligten for mineralolieprodukter indtræder på det tidspunkt, hvor produkterne fysisk leveres til et ikkeregistreret oplag, f.eks. tankstationer. Mineralolieprodukter er således blevet anset for omfattet af afgiftssuspensionsordningen under en transport, der f.eks. blev foretaget på vegne af et raffinaderi til en tankstation.

Der kan henvises til Skatterådets afgørelse i SKM2020.444.SR, hvorefter afgiftssuspensionsordningen var ophørt ved tidspunktet for levering af olie til en tankstation.

Landsskatteretten har i en afgørelse af 18. april 2023 offentliggjort som SKM2023.238.LSR bekræftet resultatet i SKM2020.444.SR, men det indgår i begrundelsen, at olie, der transporteres fra et raffinaderi, forlader selskabets afgiftsoplag allerede ved udlevering til tankbilen, og at afgiftspligten derfor som udgangspunkt indtræder på dette tidspunkt.

Landsskatteretten fandt, at transporten af olien fra raffinaderiet til tankstationen ikke skete under en afgiftssuspensionsordning i henhold til mineralolieafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 1-5, idet der ikke var tale om transport til et andet afgiftsoplag, til en midlertidig registreret varemodtager eller til en registreret varemodtager, ligesom der heller ikke var tale om en transport til et sted, hvor afgiftspligtige varer forlader EU's område, eller til en modtager, der var fritaget for afgift.

Landsskatteretten bemærkede endvidere, at der ikke var tale om transport til et direkte leveringssted, der var udpeget af en autoriseret oplagshaver over for landets myndigheder efter mineralolieafgiftsloven § 15, stk. 1, nr. 6.

2.7.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skatteforvaltningen har haft den praksis, at afgiftspligten for mineralolieprodukter indtræder på det tidspunkt, hvor produkterne fysisk leveres til et ikkeregistreret oplag, f.eks. tankstationer. Det har betydet, at mineralolieprodukter er blevet anset for omfattet af afgiftssuspensionsordningen under en transport, der f.eks. blev foretaget på vegne af et raffinaderi til en tankstation.

Det fremgår af Landsskatterettens afgørelse offentliggjort som SKM2023.238.LSR, at det følger af gældende ret, at olie, der transporteres fra et raffinaderi, forlader selskabets afgiftsoplag allerede ved udlevering til tankbilen, og at afgiftspligten derfor som udgangspunkt indtræder på dette tidspunkt.

Gældende ret medfører en væsentlig administrativ byrde for både erhvervet og Skatteforvaltningen i forbindelse med opkrævning og afregning af afgift, da afgiftspligten efter mineralolieafgiftsloven kan afhænge af produkternes anvendelse, som ikke altid er kendt på tidspunktet for transportens påbegyndelse. Endvidere kan en tankbil transportere blandede leverancer, således at samme transport kan omfatte både afgiftspligtige og afgiftsfritagne mineralolieprodukter, ligesom der under transporten kan ske sammenblanding af produkter.

Hvis leveringen af mineralolieprodukter sker til et direkte leveringssted, som en autoriseret oplagshaver eller registreret varemodtager har udpeget over for Skatteforvaltningen i medfør af mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 3, nr. 3, og § 15, stk. 1, nr. 6, indtræder afgiftspligten først ved leveringen til det direkte leveringssted. Tidspunktet for afgiftspligtens indtræden svarer dermed til den tidligere administrative praksis.

For at lette administrationen for både Skatteforvaltningen og erhvervslivet foreslås det at fjerne kravet om forhåndsgodkendelse i mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 3, nr. 3, og § 15, stk. 1, nr. 6, ved udpegning af et direkte leveringssted.

Med forslaget vil det direkte leveringssted fortsat skulle udpeges af den her i landet autoriserede oplagshaver eller registrerede varemodtager over for Skatteforvaltningen. Det er tilstrækkeligt, at denne udpegning sker, når leverancen har fundet sted, f.eks. i forbindelse med, at Skatteforvaltningen anmoder derom.

Forslaget har således til formål at lette administrationsbyrden for både erhvervslivet og Skatteforvaltningen.

Selskaber, der har afregnet afgift af mineralolieprodukter i forbindelse med transport og levering her i landet, og som er omfattet af den skærpede praksis efter Landsskatterettens afgørelse offentliggjort som SKM2023.238.LSR, bør endvidere have mulighed for med tilbagevirkende kraft at udpege et direkte leveringssted uden krav om forhåndsgodkendelse.

Det foreslås, at ændringen af mineralolieafgiftsloven får virkning fra og med den 1. januar 2017.

2.8. Fritagelse for gebyr for omregistrering af køretøjer ved ejer- og brugerskifte samt tinglysningsafgift ved overdragelse af fast ejendom, som sker som følge af sundhedsreformen

2.8.1. Gældende ret

Det følger af § 2, stk. 1, i lov om registrering af køretøjer (herefter køretøjsregistreringsloven), at motorkøretøjer mv. skal registreres i Køretøjsregistret og forsynes med nummerplade, inden de tages i brug på færdselslovens område. Lovens § 2 fastlægger endvidere sammenholdt med §§ 5 og 7 a-7 h, hvilke køretøjer der er omfattet af registreringspligten.

Der er i medfør af bl.a. § 1, stk. 3, i køretøjsregistreringsloven fastsat nærmere bestemmelser om registrering i bekendtgørelse nr. 663 af 10. juni 2025 om registrering af køretøjer (herefter køretøjskøretøjsregistreringsbekendtgørelsen).

Når et registreret køretøj skifter ejer eller bruger, har den nye ejer eller bruger efter køretøjsregistreringsbekendtgørelsens § 62, stk. 1, pligt til at anmelde køretøjet til registrering af ny ejer eller bruger snarest muligt og senest 4 hverdage efter ejer- eller brugerskiftet, medmindre køretøjet forinden afmeldes.

Ejerskifte er ikke nærmere defineret i køretøjsregistreringsloven eller i køretøjsregistreringsbekendtgørelsen, men det antages i praksis, at der foreligger ejerskifte i tilfælde, hvor et køretøj overgår fra én juridisk enhed til en anden. Det er således antaget, at der bl.a. foreligger ejerskifte i tilfælde af fusioner i det private erhvervsliv og ved sammenlægning af kommuner eller regioner, der indebærer oprettelse af en ny juridisk enhed.

Efter § 11, stk. 1, i køretøjsregistreringsloven skal der betales et gebyr ved registrering eller ændring af registrering af et køretøjs ejere eller brugere, der sker uden afmelding af køretøjet. Gebyret udgør 380 kr. for hvert køretøj. Det følger af køretøjsregistreringsbekendtgørelsens § 86, stk. 1, at betalingen skal ske digitalt til Skatteforvaltningen.

De tilfælde, hvor registrering af anmeldelse om ejer- og brugerskifte er fritaget for betaling, er opregnet i § 11, stk. 2 og 3, i køretøjsregistreringsloven.

Det drejer sig for det første om tilfælde, hvor omregistrering sker til en person med handicap, der opfylder betingelserne for at få støtte til erhvervelse af køretøjet efter lov om social service eller barnets lov. Herudover er tilfælde hvor en ændring af en registrering, der foretages fra og med den 1. juli 2024 til og med den 31. december 2024, og som alene foretages som følge af ændring af regler udstedt i medfør af § 1, stk. 3, om, hvem der anses som brugere af et køretøj, fritaget for betaling, medmindre det pågældende køretøj samtidig afmeldes. Køretøjsregistreringsloven giver ikke mulighed for at fritage for betaling ved ejer- og brugerskifte af køretøjer i andre tilfælde.

Det følger af tinglysningsafgiftslovens § 1, at der betales en afgift til statskassen efter reglerne i loven for bl.a. tinglysning af betinget eller endeligt ejerskifte af fast ejendom. Tinglysningsafgiften er en afgift, der som udgangspunkt forfalder ved alle tinglysninger eller registreringer af ejer- og panterettigheder. Som udgangspunkt finder loven således også anvendelse på de tinglysninger, der foretages, hvor et aktiv bliver overført fra en offentlig myndighed til en anden.

Efter tinglysningsafgiftsloven § 1 A er der alene mulighed for fritagelse for tinglysningsafgiften som følge af overdragelser, der skete som følge af kommunalreformen eller ved ændring af den kommunale eller regionale inddeling eller ved opløsning eller udpegelse af et forpligtende kommunalt samarbejde. Den gældende afgiftsfritagelse omfatter ikke de overdragelser, der foretages for at udmønte sundhedsreformen, herunder sammenlægningen pr. 1. januar 2027 af Region Sjælland og Region Hovedstaden til Region Østdanmark.

På den baggrund foreslås det, at køretøjsregistreringsloven og tinglysningsafgiftsloven ændres, således at kommuner og regioner i overensstemmelse med tidligere praksis ved strukturreformer fritages for betaling af gebyr for omregistrering af køretøjer og tinglysningsafgift som følge af sundhedsreformen.

2.8.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I henhold til "Aftale om sundhedsreform 2024" (herefter sundhedsreformen), som den daværende regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Danmarksdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Radikale Venstre indgik den 15. november 2024, overgår en række sundhedsopgaver, herunder ansvaret for visse former for akutsygepleje, patientrettet forebyggelse, specialiseret rehabilitering, midlertidige ophold og dele af genoptræningen på avanceret niveau, fra kommunerne til regionerne fra den 1. januar 2027.

Da det ikke er hensigten, at sundhedsreformen skal tilføre statskassen et yderligere provenu i form af gebyrer eller tinglysningsafgift, foreslås det, at tinglysning af fast ejendom og ejer- og brugerskifte af køretøjer, der sker som følge af sundhedsreformen, fritages for betaling af henholdsvis tinglysningsafgift ved overdragelse af fast ejendom og gebyr ved ejerskifte af køretøjer.

Forslagene vil således understøtte, at sundhedsreformens gennemførelse er udgiftsneutral i forhold til gebyr ved ejerskifte af køretøjer og tinglysningsafgift ved overdragelse af fast ejendom.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

For staten skønnes, at indførelse af en afgift på urenset

spildevand fra overløbsbygværker og afskaffelse af fradrag for forsinkelsesbassiner vil medføre et umiddelbart provenu på ca. 100 mio. kr. årligt i 2027 og 2028 (2027-niveau) faldende til ca. 90 mio. kr. årligt i 2029 og 2030. Der skønnes et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 90 mio. kr. årligt i 2027 og 2028 faldende til ca. 80 mio. kr. årligt i 2029 og 2030.

Fra 2029 og frem anvendes afgiftsprovenuet til at lempe afgiften på ledningsført vand. Det skønnes, at nedsættelse af afgiften på ledningsført vand vil medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 90 mio. kr. årligt i 2029 og 2030 (2027-niveau) og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 80 mio. kr. årligt i 2029 og 2030. Dermed er der samlet set en provenuvirkning efter adfærd og tilbageløb på 0 mio. kr. fra 2029, jf. tabel 1.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser ved implementering af afgift på urenset spildevand fra overløb, afskaffelse af fradrag for forsinkelsesbassiner samt nedsættelse af afgiften på ledningsført vand.

Mio. kr. i 2027-niveau	2027	2028	2029	2030
Umiddelbart provenu	100	100	0	0
Provenu efter adfærd og tilbageløb	90	90	0	0

Anm.: Tal er afrundet til nærmeste 10 mio. kr. Af det umiddelbare provenu på 100 mio. kr. i 2027 og 2028 kan ca. 80 mio. kr. henføres til afgiften på urenset spildevand fra overløb, og ca. 20 mio. kr. kan henføres til afskaffelse af fradraget for forsinkelsesbassiner.

Idet sundhedsreformen endnu ikke er trådt i kraft ved lovforslagets fremsættelse, er der ikke indbetalt tinglysningsafgift og eller gebyr fra kommuner og regioner. På denne baggrund er det vurderet, at den ændrede lovgivning vedrørende fritagelse for tinglysningsafgift og gebyr ved ejer- og brugerskifte af køretøjer i henhold til sundhedsreformen (ligesom ved strukturreformen i 2007) medfører, at der gives afkald på et utilsigtet merprovenu, der endnu ikke er disponeret over. Afgiftsfritagelsen og fritagelsen for gebyrbetaling kan dermed gennemføres uden modgående finansiering.

Den del af lovforslaget, der vedrører styrket kommunal budgetsikkerhed for kommunerne, vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser for det offentlige under ét. Denne del vurderes heller ikke at have provenumæssige konsekvenser for kommunerne under ét.

Lovforslaget vurderes herudover ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige eller konsekvenser for kommuner og regioner.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger i Skatteforvaltningen svarende til 0,3 mio. kr. i 2026 og 0,1 mio. kr. i 2027 til manuel sagsbehandling.

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.

Det er vurderingen, at en afgift på urenset spildevand fra overløbsbygværker i relevant omfang er udformet i overensstemmelse med de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Det bemærkes, at lovforslaget er udarbejdet så enkelt og klart som muligt (princip nr. 1) og med henblik på i videst muligt omfang at muliggøre genbrug af data (princip nr. 6). Der er således tilstræbt parallelitet mellem de målinger og modeller, som virksomhederne anvender ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget for udledning af spildevand fra overløbsbygværker, og de målinger og modeller, der skal indberettes til PULS-databasen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Indførelsen af en afgift på urenset spildevand fra overløb og afskaffelse af fradrag for forsinkelsesbassiner skønnes at medføre en årlig belastning for virksomheder på ca. 20 mio. kr. (ekskl. moms).

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) vurderer, at lovforslaget medfører begrænsede administrative konsekvenser i form af omkostninger for erhvervslivet. De administrative konsekvenser består i, at virksomheder, der er omfattet af CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 4 og 5, og § 7, stk. 4, nr. 3 og 4, om afgiftsfritagelser og -godtgørelser for kvoteomfattet indenrigsfærger og kvoteomfattede indenrigsluftfart, årligt vil skulle indberette modtaget støttebeløb til told- og skatteforvaltningen., hvis beløbet er 100.000 euro eller derover jf. lovforslagets § 3, nr. 1 og 2. På baggrund af oplysninger fra Skatte- og Vækstministeriet vurderes det, at 13 virksomheder bliver omfattet af forslaget.

På baggrund af ovenstående vurderes det, at de samlede administrative konsekvenser ikke overstiger 4 mio. kr.

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at være forbundet med administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Indførelse af en afgift på urenset spildevand fra overløb vurderes med stor usikkerhed på kort sigt (1-2 år efter implementering) at kunne nedbringe mængden af overløb med ca. 5 pct. årligt. Det svarer til reduktioner på ca. 25 tons kvælstof, ca. 5 tons fosfor og ca. 75 tons organisk stof årligt.

Miljøeffekten ved afskaffelse af fradrag for forsinkelsesbassiner vurderes ikke at have nævneværdig værdi.

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets del om afskaffelse af kravet om godkendelse af direkte leveringssteder ved transport af mineralolieprodukter er i overensstemmelse med Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019.

Lovforslagets del om justering af CO_2-afgiftsloven vil sikre, at statsstøtteordningerne i CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 4, nr. 3 og 4, bringes i overensstemmelse med kravene i EU-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Lovforslaget har derudover ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til forslag til lov om ændring af lov om afgift af spildevand, lov om afgift af ledningsført vand og lov om miljøbeskyttelse har i perioden fra den 23. januar 2026 til den 20. februar 2026 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademiet for tekniske videnskaber, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Aktive Energiforbrugere, Aluminium Danmark, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI (Affalds- og ressourceindustrien under DI), Association Dansk Biobrændsel (ADB), Biobrændselsforeningen, Biogas Danmark, Biologiforbundet, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen Cirkulær, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggeskadefonden, Byggesocietetet, Bygherreforeningen, Bygningskultur Danmark, Bygningssagkyndige & Energikonsulenter, Bæredygtigt Landbrug, Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), CEPOS, CO-Industri, Concito, DAKOFA, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Botanisk Forening, Dansk Brøndejerforening, Dansk Byggeri, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Geologisk Forening, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Offshore, Dansk Planteværn, Dansk Retursystem A/S, Dansk Selskab for Miljøret, Dansk Standard, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Vandrelaug, Danske Advokater, Danske Anlægsgartnere, Danske Beredskaber, Danske Halmleverandører, Danske Kloakmestre, Danske Landskabsarkitekter, Danske Regioner. Danske Vandløb, Danske Vandværker, DANVA, DANVAK, DCA – Nationalt center for fødevarer og jordbrug, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, Den danske Landinspektørforening, Det Nationale Netværk for Klimatilpasning (DNNK), Det Økologiske Råd, DGI, DI, Drivkraft Danmark, Eksportrådet, Emballage Industrien, Energi Danmark, Energinet, Energistyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), EVA – Udvalget for Erfaringsudveksling i Vandmiljøteknikken, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Byplanlæggere (FAB), Foreningen af Danske Biologer, Foreningen af danske brøndborere, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Danmarks Vilde Natur, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug, Foreningen for Reduceret jordbearbejdning i Danmark, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Frie Funktionærer, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, FSR - danske revisorer, GAFSAM, GEUS, GRAKOM (erhvervs- og arbejdsgiverorganisation inden for grafisk kommunikation, medier og markedsføring), Green Power Denmark, Greenpeace Danmark, Grøn Hverdag, GTS (Godkendt Teknologisk service), Hedeselskabet, HK-Kommunal, HK-Kommunal Miljøudvalg, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for Byggeri, By og Miljø (BUILD), IT-Branchen, ITD, Justitia, KIMO Danmark, KL, Kolonihaveforbundet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, KTC, Kyst, Land og Fjord, Københavns

Universitet, Laboratoriernes Brancheforening, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen for Digelag, Landsforeningen Praktisk Økologi, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Lif, Lokale Pengeinstitutter, Lægeforeningen, Miljøstyrelsen, Nationalt Center for Miljø og Energi, Natur og Ungdom, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordisk konservatorforbund, Nærbutikkernes Landsforening, Organisationen Danske Museer (ODM), Parcelhusejernes Landsforening, Plastindustrien, Praktiserende Landinspektørers Forening, Referencelaboratoriet, Rådet for Grøn Omstilling, Sammenslutningen af Danske Småøer, SEGES Innovation P/S, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteankeforvaltningen, Skovdyrkerne, SMVdanmark, Spildevandsteknisk Forening, SRF Skattefaglig Forening, TEKNIQ, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Træinfo, Varmepumpefabrikantforeningen, Vedvarende Energi, VELTEK, Verdens Skove, WWF, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening og Økonomistyrelsen, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

Et udkast til forslag til lov om ændring af lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love har i perioden fra den 28. august 2026 til den 25. september 2026 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI (Affalds- og ressourceindustrien under DI), Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Offshore, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Halmleverandører, Danske Rederier, DANVA, Dataetisk Råd, Datatilsynet, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Drivkraft Danmark, Eksportrådet, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforbundet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Frie Funktionærer, FSR - danske revisorer, GAFSAM, GRAKOM (erhvervs- og arbejdsgiverorganisation inden for grafisk kommunikation, medier og markedsføring), Greenpeace Danmark, Green Power Denmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, Investering Danmark, Justitia, Kapitalmarked Danmark, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Lederne Søfart, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Mellemfolkeligt Samvirke, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Oxfam IBIS, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, SEGES Innovation P/S, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD - Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankeforvaltningen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældre Sagen, Økonomistyrelsen og Økologisk Landsforening.

Et udkast til forslag til lov om ændring af lov om registrering af køretøjer, tinglysningsafgiftsloven og lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne er sendt i høring i perioden fra den 9. oktober 2026 til den 6. november 2026 (28 dage) hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

KL, Danske Regioner, Tinglysningsretten og Økonomistyrelsen.

De tre udkast til lovforslag er samlet i nærværende lovforslag.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	For staten skønnes, at indførelse af en afgift på urenset spildevand fra over-	Idet sundhedsreformen endnu ikke er trådt i kraft ved lovforslagets fremsæt-

	løbs-bygværker, afskaffelse af fradrag for forsinkelsesbassiner vil medføre et umiddelbart provenu på ca. 100 mio. kr. årligt i 2027 og 2028 (2027-niveau) faldende til ca. 90 mio. kr. årligt i 2029 og 2030. Der skønnes et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 90 mio. kr. årligt i 2027 og 2028 faldende til ca. 80 mio. kr. årligt i 2029 og 2030. Fra 2029 og frem anvendes afgiftsprovenuet til at lempe afgiften på ledningsført vand. Det skønnes, at nedsættelse af afgiften på ledningsført vand vil medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 90 mio. kr. årligt i 2029 og 2030 (2027-niveau) og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 80 mio. kr. årligt i 2029 og 2030. Dermed er der samlet set en provenuvirkning efter adfærd og tilbageløb på 0 mio. kr. fra 2029.	telse, er der ikke indbetalt tinglysningsafgift og eller gebyr fra kommuner og regioner. På denne baggrund er det vurderet, at den ændrede lovgivning vedrørende fritagelse for tinglysningsafgift og gebyr ved ejer- og brugerskifte af køretøjer i henhold til sundhedsreformen (ligesom ved strukturreformen i 2007) medfører, at der gives afkald på et utilsigtet merprovenu, der endnu ikke er disponeret over. Afgiftsfritagelsen og fritagelsen for gebyrbetaling kan dermed gennemføres uden modgående finansiering. Den del af lovforslaget, der vedrører styrket kommunal budgetsikkerhed for kommunerne, vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser for det offentlige under ét. Denne del vurderes heller ikke at have provenumæssige konsekvenser for kommunerne under ét. Lovforslaget vurderes herudover ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige eller konsekvenser for kommuner og regioner.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger i Skatteforvaltningen svarende til 0,3 mio. kr. i 2026 og 0,1 mio. kr. i 2027 til manuel sagsbehandling. Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen.	Indførelsen af en afgift på urenset spildevand fra overløb og afskaffelse af fradrag for forsinkelsesbassiner skønnes at medføre en årlig belastning for virksomheder på ca. 20 mio. kr. (ekskl. moms).
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen.	OBR vurderer, at lovforslaget medfører begrænsede administrative konsekvenser i form af omkostninger for erhvervslivet. De administrative konsekvenser består i, at virksomheder, der er omfattet af CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 4 og 5, og § 7, stk. 4, nr. 3 og 4, om afgiftsfritagelser og -godtgørelser for kvoteomfattet indenrigsfærger og kvoteomfattede indenrigsluftfart, årligt vil skulle indberette modtaget støttebeløb til told- og skatteforvaltningen., hvis beløbet er 100.000 euro eller derover jf. lovforslagets § 3, nr. 1 og 2. På baggrund af ovenstående vurderes det, at de samlede

		administrative konsekvenser ikke overstiger 4 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Indførelse af en afgift på urenset spildevand fra overløb vurderes med stor usikkerhed på kort sigt (1-2 år efter implementering) at kunne nedbringe mængden af overløb med ca. 5 pct. årligt. Det svarer til reduktioner på ca. 25 tons kvælstof, ca. 5 tons fosfor og ca. 75 tons organisk stof årligt.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget om afskaffelse af kravet om godkendelse af direkte leveringssteder ved transport af mineralolieprodukter er i overensstemmelse med Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019. Lovforslaget om justering af CO_2-afgiftsloven vil sikre, at statsstøtteordningerne i CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 4, nr. 3 og 4, bringes i overensstemmelse med kravene i EU-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af spildevandsafgiftsloven, at overskriften før § 5 er "Afgiftsperiode og opgørelse af den afgiftspligtige mængde".

Det foreslås, at *overskriften* før spildevandsafgiftslovens § 5 affattes således »Afgiftsperiode«.

Den foreslåede ændring har sammenhæng med, at der med dette lovforslags § 1, nr. 7 og 8, foreslås indført en afgift på udledninger af spildevand fra overløbsbygværker. Den afgiftspligtige mængde skal efter § 1, nr. 7, opgøres efter regler, som fastsættes i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 32 a, stk. 5. Opgørelsen skal således ikke ske efter reglerne i spildevandsafgiftslovens §§ 6-8, som i dag gælder for afgiften på renset spildevand.

Til nr. 2

Af spildevandsafgiftslovens § 5 fremgår, at for registrerede spildevandsudledere er afgiftsperioden kvartalet.

Det foreslås, at der i *§ 5* efter »kvartalet« indsættes », jf. dog stk. 2«.

Ændringen er en konsekvens af det foreslåede nr. 3, hvorefter afgiften for udledninger fra overløbsbygsværker opgøres på årsbasis.

Til nr. 3

Af spildevandsafgiftslovens § 5 fremgår, at for registrerede spildevandsudledere er afgiftsperioden kvartalet.

Det foreslås, at i *§ 5* indsættes et *stk. 2,* hvorefter afgiftsperioden ved betaling af afgift for spildevand, der udledes fra overløbsbygværker, er kalenderåret.

Ændringen indebærer, at afgiften for udledninger fra overløbsbygsværker opgøres på årsbasis.

Til nr. 4

Det foreslås, at i spildevandsafgiftsloven før § 6 indsættes følgende *overskrift*

»Opgørelse af den afgiftspligtige mængde ved anden udledning end udledning fra overløbsbygværker«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om at indføre en afgift på urenset spildevand fra overløb, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 og 8. Den afgiftspligtige mængde for disse udledninger skal opgøres efter regler, som fastsættes i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 32 a, stk. 5, og ikke efter reglerne i spildevandsafgiftslovens §§ 6-8, som fortsat finder anvendelse for afgiften på renset spildevand.

Til nr. 5

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 7, stk. 1, 1. pkt., at for anlæg med en godkendt kapacitet på 2.000 personækvivalenter (PE) eller derover opgøres den udledte mængde vand efter måler. Den, der er afgiftspligtig efter § 2, stk. 2, opgør udledningen efter måler, såfremt udledningen overstiger 50.000 m^3.

Det følger af § 7, stk. 2, at spildevandsanlæg, som har mindre end 2.000 PE, kan opgøre den udledte mængde efter måler eller efter et skøn baseret på de tilknyttede ejendommes vandforbrug, jf. stk. 3-6.

Det fremgår af § 7, stk. 3, at vandforbruget opgøres efter måler eller som et skønnet forbrug, der dog mindst skal svare til den mængde vand, hvoraf der betales afgift efter vandafgiftsloven. For ejendomme, der forbruger vand, der ikke er omfattet af vandafgiftsloven, opgøres forbruget efter målere, såfremt forbruget overstiger 1.000 m^3 årligt. For vandforbrug under 1.000 m^3 årligt, som ikke er omfattet af lov om afgift af ledningsført vand, kan vandforbruget opgøres efter måler eller fastsættes til mindst 170 m^3 årligt pr. ejendom, dog mindst 170 m^3 pr. helårsboligenhed og mindst 70 m^3 pr. boligenhed, der ikke er helårsbolig. For erhvervsejendomme kan der foretages fradrag for vand, der medgår i produktionen eller af anden grund ikke afledes til det pågældende spildevandsanlæg. Fradraget kan foretages i samme omfang, som der ikke opkræves bidrag til driften af spildevandsanlægget af den pågældende mængde. Ejere af erhvervsejendomme, der betaler afgift efter § 2, stk. 2, kan kun foretage fradrag for den del, der overstiger 1.000 m^3.

Det fremgår af § 7, stk. 4, at spildevandsudledere, der ikke opkræver årlige driftsbidrag efter tilknyttede ejendommes vandforbrug, kan fastsætte vandforbruget til 170 m^3 pr. ejendom, dog mindst 170 m^3 pr. helårsbolig og mindst 70 m^3 pr. boligenhed, der ikke er helårsbolig. Det er en forudsætning, at mindre end halvdelen af den enkelte ejendoms vandforbrug udledes som afgiftspligtigt spildevand og ikke overstiger 1.000 m^3.

Det fremgår af § 7, stk. 5, at for ejendomme, hvor der kun afledes spildevand fra boligenheder, fastsættes vandforbruget uanset bestemmelserne i stk. 4 efter måler eller som et skønnet forbrug, der mindst svarer til den mængde vand, hvoraf der for boligenheden betales vandafgift efter lov om afgift af ledningsført vand.

Det fremgår af, § 7, stk. 6, at for spildevandsudledere med mere end 10 tilknyttede ejendomme, som opgør den udledte mængde på baggrund af de tilknyttede ejendommes vandforbrug, tillægges 50 pct. til den opgjorte mængde.

Det fremgår af § 7, stk. 7, at spildevandsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, som betaler afgift af den målte udledning, og som indeholder fælles kloaknet, kan fratrække en mængde svarende til 2,5 gange bassinvolumen i det fælleskloakerede net pr. afgiftsperiode. Er der flere afgiftspligtige udledninger eller udledninger til andre registrerede spildevandsudledere, fordeles fradraget efter de udledte mængder.

Det fremgår af § 7, stk. 8, at såfremt fradraget efter stk. 7 overstiger den målte udledning, overføres uudnyttet fradrag til den næste afgiftsperiode.

Det fremgår af § 7, stk. 9, at for ejendomme med samletank for toiletvand anses 25 pct. af vandforbruget for tilledt samletanken.

Det fremgår af § 7, stk. 10, at almene vandforsyninger efter anmodning fra de kommunale myndigheder eller fra den, som på vegne af de kommunale myndigheder varetager opgaven med opkrævning af afgifter efter denne lov, mindst en gang årligt skal afgive oplysninger om fordelingen af den mængde vand, hvoraf der betales afgift efter lov om afgift af ledningsført vand, på de enkelte ejendomme.

Det foreslås i spildevandsafgiftslovens *§ 7,* at *stk. 7* og *8,* ophæves**,** og at der i stedet indsættes et nyt stykke 10, hvorefter stk. 1-9 ikke finder anvendelse for opgørelse af udledning fra overløbsbygværker.

Den foreslåede ændring vil medføre, at fradraget for forsinkelsesbassiner ophæves. Fradraget fungerer i dag som en indirekte afgiftsmæssig regulering af udledninger fra overløbsbygværker. Med udvidelsen af spildevandsafgiften vil denne regulering i stedet ske direkte gennem afgiften på selve udledningen fra overløbsbygværket.

Den foreslåede ændring har sammenhæng med, at det med dette lovforslags § 1, nr. 7 og 8, foreslås at indføre en afgift på urenset spildevand fra overløb, hvor den afgiftspligtige mængde efter dette lovforslags § 1, nr. 7, vil skulle opgøres efter regler udstedt af miljøministeren i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 32 a, stk. 5.

Til nr. 6

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 8, stk. 1, 1. pkt., at spildevandsanlæg, hvor husholdningsspildevand udgør mindst 15 pct. af tilledningen af spildevand, opgør koncentrationen i det udledte vand efter måling eller betaler efter de i stk. 2 nævnte standarder. Standardafgiftssatserne i stk. 2 er afhængige af, om der er opnået kommunal tilladelse

til nedsivning, hvilken rensemetode der er benyttet samt omfanget af benyttede rensemetoder.

Det fremgår af § 8, stk. 3, 1. pkt., at spildevandsanlæg, hvor husholdningsspildevand udgør mindre end 15 pct. af tilledningen af spildevand, opgør koncentrationen i det udledte vand efter måling. Spildevandsanlæg, der udleder mindre end 50.000 m^3 pr. år, kan dog vælge at betale en afgift på 6,34 kr. pr. kubikmeter, jf. § 8, stk. 3, 2. pkt. For anlæg med tilladelse til nedsivning kan der dog betales 0,83 kr. pr. kubikmeter, jf. § 8, stk. 3, 3. pkt.

Det fremgår af § 8, stk. 4, at ved betaling efter standarder, jf. stk. 2, ligestilles rodzoneanlæg og biologiske sandfiltre med anlæg, der både har mekanisk og biologisk rensning. Efterbehandling med ophold i lagune ligestilles med filtrering. Udsprøjtning med kommunal tilladelse ligestilles med nedsivning.

Det fremgår af § 8, stk. 5, at den, der betaler afgift efter § 2, kan vælge at opgøre koncentrationen af forurenende stoffer som den maksimale koncentration, der forekommer i udledningen. Den maksimale koncentration skal anmeldes til Skatteforvaltningen.

Det foreslås i spildevandsafgiftslovens *§ 8* at indsætte et *stk. 6* hvorefter stk. 1-5 ikke finder anvendelse ved betaling for udledning fra overløbsbygværker.

Den foreslåede ændring indebærer, at standardsatserne i § 8 ikke vil blive anvendt ved opgørelse af afgift for spildevand fra overløbsbygværker. Dette har sammenhæng med forslaget om at indføre særskilte regler for opgørelse og betaling af afgift for urenset spildevand fra overløb, jf. det foreslåede § 8 a og lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 7

Det foreslås, at i spildevandsafgiftsloven indsættes efter § 8:

»Opgørelse af den afgiftspligtige mængde ved udledning fra overløbsbygværker«

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 8 a.* Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 8 a, stk. 1,* betales der afgift efter stk. 2-4 for spildevand, der udledes fra overløbsbygværker.

Det foreslåede § 8 a, stk. 1, indebærer, at registrerede spildevandsudledere, der udleder spildevand fra overløbsbygværker, skal betale afgift efter en af de i stk. 2-4 fastsatte opgørelsesmetoder.

Herved forstås, at spildevandsudledere har valgfrihed med hensyn til opgørelsesmetode, dog således at det er en forudsætning for opgørelsesmetoderne i stk. 2 og 3, at der foretages måling af henholdsvis koncentrationen i det udledte vand og af vandmængden.

Det foreslås i § 8 a, *stk. 2,* at spildevandsudledere, der opgør den afgiftspligtige mængde efter måling af de afgiftspligtige stoffer, betaler afgift efter de i § 3 nævnte satser. Den afgiftspligtige mængde beregnes efter § 6.

Efter det foreslåede stk. 2 vil spildevandsudledere, der opgør den afgiftspligtige mængde i det udledte vand fra overløb efter måling af de afgiftspligtige stoffer, skulle betale afgift efter de i § 3 nævnte satser. Den afgiftspligtige mængde beregnes efter § 6.

Det foreslås i § 8 a, *stk. 3,* at spildevandsudledere, der alene foretager målinger af vandmængden af udledningen fra overløb, som standardsats betaler 1,63 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker i kloaknettet og 4,60 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker på renseanlæg i afgift.

Det foreslåede stk. 3 indebærer, at spildevandsudledere, der alene foretager målinger af vandmængden af udledningen fra overløbsbygværker, betaler afgift efter standardsatserne 1,63 kr. pr. m^3 vand fra overløbsbygværker i kloaknettet, og 4,60 kr. pr. m^3 vand fra overløbsbygværker på renseanlæg.

Det foreslås i § 8 a, *stk. 4,* at spildevandsudledere, der hverken foretager måling af koncentrationen eller af vandmængden, der udledes fra overløb, som standardsats betaler 1,96 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker i kloaknettet og 5,52 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker på renseanlæg i afgift.

Det foreslåede stk. 4 indebærer, at spildevandsudledere, der hverken foretager måling af koncentrationen eller af vandmængden, der udles fra overløb, betaler afgift efter standardsatserne 1,96 kr. pr. m^3 vand fra overløbsbygværker i kloaknettet og 5,52 kr. pr. m^3 vand fra overløbsbygværker på renseanlæg.

Det foreslås i § 8 a, *stk. 5,* at måling og opgørelse af totalnitrogen, totalfosfor og BI_5 (modificeret) samt vandmængder til brug for beregning efter stk. 2-4 foretages i henhold til de til enhver tid gældende regler for måling og opgørelse fastsat i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 32 a, stk. 5.

Det foreslåede stk. 5 indebærer, at måling og opgørelse af totalnitrogen, totalfosfor og BI_5 (modificeret) samt vandmængder til brug for beregning efter stk. 2-4 skal ske i overensstemmelse med de regler for måling og opgørelse som fastsættes i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 32 a, stk. 5.

Til nr. 8

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 9, stk. 2, at fritaget for afgift er vand, der udledes fra de dele af flerstrengede spildevandsanlæg, der primært er indrettet til bortledning af overfladevand (separatsystemer), spildevand, der udledes fra overløbsbygværker, samt direkte udledninger i forbindelse med afværgeboringer og grundvandssænkninger og andre selvstændige udledninger af grund- eller overfladevand, hvor mængden af afgiftspligtige stoffer ikke er større i udledningen end ved tilførslen fra den pågældende vandforsy-

ning, når vandet bortledes uden om de i § 2, stk. 1, nævnte anlæg.

Det foreslås, at i spildevandsafgiftslovens *§ 9, stk. 2,* udgår »spildevand, der udledes fra overløbsbygværker,«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at udledning af spildevand fra overløbsbygværker fremover vil være afgiftspligtig. Ændringen er en forudsætning for indførelsen af afgift på urenset spildevand fra overløb, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 9

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 14, stk. 1, 1. pkt., at registrerede spildevandsudledere efter udløbet af hver afgiftsperiode på et kvartal skal angive størrelsen af de afgiftspligtige udledninger af spildevand m.v., der har fundet sted i periodens løb, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen.

Det foreslås i nr. 8, at i spildevandsafgiftslovens *§ 14, stk. 1, 1. pkt.,* udgår »på et kvartal«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at afgiftsperioden for udledning fra overløbsbygværker fastsættes til kalenderåret.

Til nr. 10

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 14, stk. 1, at registrerede spildevandsudledere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode på et kvartal angive størrelsen af de afgiftspligtige udledninger af spildevand mv., der har fundet sted i periodens løb, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Det foreslås, at spildevandsafgiftslovens *§ 14, stk. 1, 2. pkt.,* ophæves, og at der i stedet indsættes to nye punktummer, der i *2. pkt.* bestemmer, at angivelsen og betalingen sker efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8, jf. dog 3. pkt., mens det i *3. pkt.* bestemmes, at ved betaling af afgift for spildevand, der udledes fra overløbsbygværker, skal angivelserne som nævnt i 1. pkt. indgives til Skatteforvaltningen senest den 15. april i året efter udløbet af afregningsperioden.

Det foreslåede indebærer, at der sker en fravigelse af angivelsesfristen i opkrævningslovens § 2, stk. 2, 1. pkt., hvorefter angivelser vedrørende de i lovens bilag 1, liste A, nævnte love skal ske senest den 15. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden. Forslaget vil i stedet medføre, at angivelsesfristen vil være den 15. april i året efter det kalenderår, der er afregningsperioden vedrørende afgift for spildevand, der udledes fra overløbsbygværker.

Det følger af opkrævningslovens § 2, stk. 3, at såfremt den sidste rettidige angivelsesdag er en banklukkedag, anses den førstkommende bankdag som sidste rettidige angivelsesdag, ligesom det følger af § 2, stk. 4, 1. pkt., at sidste rettidige betalingsdag er identisk med angivelsesfristen.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af vandafgiftslovens § 3, at afgiften udgør 6 kr. og 37 øre pr. m^3 vand.

Det foreslås, at i vandafgiftslovens *§ 3* ændres »6 kr. og 37 øre« til »5 kr. og 97 kr.«

Den foreslåede ændring vil medføre, at afgiften for ledningsført vand nedsættes fra 6 kr. og 37 øre pr. m^3 vand til 5 kr. og 97 øre pr. m^3 vand.

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår af CO_2-afgiftslovens § 1, at der betales afgift til statskassen af visse energiprodukter.

Det fremgår af CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 9, at virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 6 og 7, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i gasafgiftslovens § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-4, kulafgiftslovens § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, og elafgiftslovens § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Det foreslås i CO_2-afgiftslovens *§ 7, stk. 9, 1. pkt.,* at efter »Virksomheder der« indsættes »modtager varer afgiftsfrit efter stk. 1, nr. 4 og 5, eller«, og efter »tilbagebetalingsmuligheden i« indsættes »stk. 4, nr. 3 og 4, og«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, der modtager varer afgiftsfrit efter CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 3 og 4, eller benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 7, stk. 4, nr. 3 og 4, skal indberette afgiftsbesparelsen eller tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb udgør 100.000 euro eller derover i et kalenderår.

Den foreslåede ændring vil sikre, at kravene om bl.a. indberetning af større støttebeløb i forbindelse med afgiftsfritagelser og -godtgørelser for kvoteomfattet indenrigsfærger og kvoteomfattede indenrigsluftfart efter § 7, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 4, nr. 3 og 4, bringes i overensstemmelse med betingelserne for tildeling af statsstøtte i gruppefritagelsesforordningen.

Det foreslås i CO_2-afgiftslovens *§ 7, stk. 9, 3. pkt.,* at efter »1. pkt.« indsættes », for så vidt angår tilbagebetalingsmuligheden i stk. 6 og 7,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at alene virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i § 7, stk. 6 og 7, vil skulle tillægge dette tilbagebetalingsbeløb med tilbagebetalingsbeløb opgjort efter de tilsvarende bestemmelser i gasafgiftslovens § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-4, kulafgiftslovens § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, og elafgiftsloven § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Den foreslåede ændring er en følge af den foreslåede ændring af § 7, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede ændring vil sikre, at virksomheder fremover fortsat kun skal sammenlægge statsstøttebeløb givet efter elpatronordningen i CO_2-afgiftsloven og i energiafgiftslovene. Statsstøttebeløb modtaget efter CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 4, nr. 3 og 4, skal ikke sammenlægges ved støttebeløb fra anden lovgivning.

Til nr. 2

Det fremgår af CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 10, at skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 9 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatte- og vækstministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 6 og 7, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås i CO_2-afgiftslovens *§ 7, stk. 10, 2. pkt.,* at efter »ikke kan opnå« indsættes »afgiftsfritagelse efter stk. 1, nr. 4 og 5, eller«, og efter »tilbagebetaling efter« indsættes »stk. 4, nr. 3 og 4, og«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at skatte- og vækstministerens adgang til at fastsætte nærmere regler om indberetning, offentliggørelse af oplysninger m.v. samt regler om, at virksomheden ikke vil kunne opnå tilbagebetaling, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte, som skatte- og vækstministeren allerede i dag har hjemmel til at fastsætte for andre ordninger, tilsvarende vil skulle gælde for støtte givet i form af afgiftsfritagelserne og -godtgørelserne for kvoteomfattet indenrigsfærgefart og kvoteomfattede indenrigsflyvninger efter CO_2-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 4, nr. 3 og 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Efter elafgiftslovens § 11, stk. 1, kan virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, bortset fra de nævnte tilfælde i stk. 2 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet, herunder den afgiftspligtige elektricitet, som en udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, og den afgiftspligtige elektricitet, som en udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling.

Det fremgår af § 11, stk. 3, at tilbagebetaling ikke kan finde sted for afgiftspligtig elektricitet, som forbruges til lagring af energi i komponenter til fremdrift af registrerede eldrevne køretøjer. For energi i komponenter som nævnt i 1. pkt., som leveres som elektricitet til det kollektive elnet, tilbagebetales afgiften dog til virksomheden. For energi i komponenter som nævnt i 1. pkt., som leveres som elektricitet til interne elnet i en virksomhed til dens eget forbrug, tilbagebetales afgiften efter reglerne i denne lov for tilbagebetaling for forbrug af elektricitet. Anvendelsen af 2. og 3. pkt. forudsætter, at der er foretaget opgørelse efter måler af den leverede elektricitet. Den målte elektricitet kan tillægges en forholdsmæssig andel af energisvindet i forbindelse med lagringen af energien i komponenten, når omfanget af energisvindet kan dokumenteres af virksomheden. 1. pkt. finder ikke anvendelse for reparatører af køretøjer, i det omfang de oplader komponenter til fremdrift af fremmede eldrevne køretøjer, i forbindelse med at de reparerer disse. 1. pkt. finder ikke anvendelse for afgiftspligtig elektricitet, som en udlejer af campingpladser forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling, jf. stk. 1.

Det fremgår af § 11, stk. 4, at for at tilbagebetaling kan finde sted efter stk. 1, skal den elektricitet, som anvendes til lagring af energi i komponenter til fremdrift af registrerede eldrevne køretøjer, og for hvilken tilbagebetaling ikke kan finde sted, jf. stk. 3, 1. pkt., være opgjort særskilt efter måler eller efter 2. pkt. Er der ikke foretaget en særskilt opgørelse efter måler af den elektricitet, som anvendes til lagring af energi i komponenter til fremdrift af registrerede eldrevne køretøjer, jf. stk. 3, 10. pkt., kan forbruget fastsættes til 460 kWh pr. måned for ethvert registreret eldrevet køretøj, som oplades i virksomheden, og stk. 3, 2.-5. pkt., finder ikke anvendelse. Forud for hver kalendermåned, hvori 2. pkt. skal finde anvendelse, skal der foreligge en oversigt over de omfattede køretøjer i virksomheden.

Elafgiftslovens § 11, stk. 4, har virkning fra den 1. januar 2031.

Det foreslås, at i elafgiftslovens *§ 11, stk. 4, 2. pkt.,* ændres »10. pkt.« til »1. pkt.«

Den foreslåede ændring vil medføre, at henvisningen til bestemmelsen om, at tilbagebetaling ikke kan finde sted for afgiftspligtig elektricitet, som forbruges til lagring af energi i komponenter til fremdrift af registrerede eldrevne køretøjer, vil blive korrekt.

Det bemærkes, at elafgiftslovens § 11, stk. 4, er trådt i kraft, men bestemmelsen har først virkning fra den 1. januar 2031.

Fejlen har ikke haft nogen konsekvenser.

Til § 5

Til nr. 1

Det fremgår af 15, stk. 2, 1. pkt., i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne, at staten til den enkelte kommune udbetaler henholdsvis ved begyndelsen af hvert kvartal, for så vidt angår grundskyld som nævnt i ejendomsskattelovens § 31, stk. 1, og hvert halvår, for så vidt angår grundskyld og dækningsafgift som nævnt i ejendomsskattelovens § 33, stk. 1, et beløb til foreløbig dækning af grundskyld og dækningsafgift. Det fremgår af 2. pkt., at for så vidt angår grundskyld som nævnt i ejendomsskattelovens § 31, stk. 1, skal udbetalingen svare til en fjerdedel af det årlige beløb, der efter det for kommunen vedtagne årsbudget udgør dens indtægt ved den nævnte grundskyld. Det fremgår af 3. pkt., at for så vidt angår grundskyld og dækningsafgift som nævnt i ejendomsskattelovens § 33, stk. 1, skal udbetalingen svare til halvdelen af det årlige beløb, der efter det for kommunen vedtagne årsbudget udgør dens indtægt ved den nævnte grundskyld og dækningsafgift. Det fremgår af 4. pkt., at udbetalingen omfatter indkomstårets beløb uden nedsættelse for beløb, som staten har ydet som rabat eller lån efter ejendoms-skattelovens kapitel 6, 7, 8 og 11. Det fremgår af 5. pkt., at udbetalingen omfatter indkomstårets beløb med nedsættelse for beløb, som staten har ydet som rabat efter ejendomsskattelovens kapitel 7 a.

Ejendomsskattelovens kapitel 7 a indeholder regler om en stigningsbegrænsningsordning for erhvervsdækningsafgift med indfasning af større stigninger med 10 pct. af den fulde dækningsafgift for kalenderåret.

Det fremgår af ejendomsskattelovens § 12, stk. 1, at kommunalbestyrelsen kan pålægge ejere af ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted eller lignende øjemed, dækningsafgift til kommunen af ejendommens grundværdi fastsat efter ejendomsvurderingsloven som bidrag til de udgifter, som ejendommen medfører for kommunen.

Det foreslås, at i *§ 15, stk. 2,* i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne indsættes et nyt *7. pkt.,* hvorefter kalenderårene 2027 og 2028 udgør beløbene efter 2. og 3. pkt. for dækningsafgift af erhvervsejendomme efter ejendomsskattelovens § 12 dog beløb svarende til det statslige skøn for grundlaget for dækningsafgiften forud for budgetlægningen for kalenderåret ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for året med fradrag for beløb, som staten har ydet som rabat efter ejendomsskattelovens kapitel 7 a. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at hver enkelt kommune til dækning af dækningsafgift af erhvervsejendomme efter ejendomsskattelovens § 12 for kalenderårene 2027 og 2028 vil få udbetalt et grundlag for dækningsafgiften, der svarer til statens skøn forud for de årlige økonomiforhandlinger for det pågældende kalenderår ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for det pågældende kalenderår.

Det foreslåede indebærer således, at grundlaget for dækningsafgiften af erhvervsejendomme for 2027 og 2028 vil være statsgaranteret, og at ordningen vil være obligatorisk for kommunerne.

Det garanterede beløb for hvert af kalenderårene 2027 og 2028 vil ske med fradrag for beløb, som staten har ydet som rabat efter ejendomsskattelovens kapitel 7 a. Det indebærer, at statens udbetaling af erhvervsdækningsafgift vil blive nedsat med beløb, som staten har ydet i rabat efter stigningsbegrænsningsordningen for erhvervsdækningsafgiften.

Statens udbetaling vil i øvrigt følge kadencen for udbetaling af dækningsafgift, der følger af § 15, stk. 2, 1.-3. pkt., i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne. Det betyder, at for hvert af kalenderårene 2027 og 2028 vil staten udbetale dækningsafgiften nævnt i ejendomsskattelovens § 33, stk. 1, til den enkelte kommune ved begyndelsen af hvert halve år, der skal svare til en halvdel af det årlige beløb af den nævnte dækningsafgift af det garanterede statslige grundlag for dækningsafgiften.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af 15, stk. 2, 7. pkt., i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne, at beløbene efter 6. pkt. ikke efterreguleres efter lovens § 16. Det indebærer, at den enkelte kommune i kalenderårene 2026-2028 bliver garanteret et grundlag for grundskylden, der svarer til statens skøn forud for de årlige økonomiforhandlinger for det pågældende kalenderår ganget med kommunens grundskyldspromille for det pågældende kalenderår.

Det foreslås, at *§ 15, stk. 2, 7. pkt.,* i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne, der bliver 8. pkt., efter »6.« indsættes »og 7.«.

Den foreslåede ændring indebærer, at beløbene efter det foreslåede nye punktum, jf. lovforslagets § 5, nr. 1, ikke vil være et foreløbigt beløb til dækning af dækningsafgiften af erhvervsejendomme efter ejendomsskattelovens § 12 for kalenderårene 2027 og 2028, men at den enkelte kommune vil blive garanteret et grundlag for dækningsafgiften, der svarer til statens skøn forud for de årlige økonomiforhandlinger for det pågældende kalenderår ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for det pågældende kalenderår med fradrag for beløb, som staten har ydet som rabat efter ejendomsskattelovens kapitel 7 a.

For hver enkelt kommune vil det udbetalte provenu for dækningsafgiften af erhvervsejendomme i budgetåret for 2027 og 2028 dermed være endeligt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af § 16, stk. 2, 1. pkt., i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne, at efterreguleringsbeløbet for den kommunale indkomstskat, grundskylden, dækningsafgiften og kirkeskatten opgøres som det beløb, der opgøres ved den endelige beregning heraf for et kalenderår, herunder beløb, der som følge af ændringer af skatteansættelser og ændringer i grundlaget for grundskyld og dækningsafgift er ført i tilgang eller til afgang, fratrukket summen af de beløb, der efter § 15 i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår, jf. dog stk. 5.

Det foreslås i *§ 16, stk. 2, 1. pkt.,* i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne efter »jf. dog stk. 5« at indsætte »og 6«.

Den foreslåede ændring skal ses i lyset af, at det foreslås, at opgørelsen af efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften af erhvervsejendomme for kalenderårerne 2024-2026 vil skulle ske efter den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 6, i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne, jf. lovforslagets § 5, nr. 4.

For disse kalenderår vil i § 16, stk. 2, 1. pkt., i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne, således ikke finde anvendelse for opgørelsen af efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

§ 15, stk. 2, i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne indeholder regler om statens udbetaling af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne. Hvad angår dækningsafgiften fremgår det af § 15, stk. 2, 5. pkt., at udbetalingen omfatter indkomstårets beløb med nedsættelse for beløb, som staten har ydet som rabat efter ejendomsskattelovens kapitel 7 a. Ejendomsskattelovens kapitel 7 a indeholder regler om en stigningsbegrænsningsordning for erhvervsdækningsafgift med indfasning af større stigninger med 10 pct. af den fulde dækningsafgift for kalenderåret.

Det fremgår af § 16, stk. 2, 1. pkt., i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne, at efterreguleringsbeløbet for den kommunale indkomstskat, grundskylden, dækningsafgiften og kirkeskatten opgøres som det beløb, der opgøres ved den endelige beregning heraf for et kalenderår, herunder beløb, der som følge af ændringer af skatteansættelser og ændringer i grundlaget for grundskyld og dækningsafgift er ført i tilgang eller til afgang, fratrukket summen af de beløb, der efter § 15 i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår, jf. dog stk. 5.

Det fremgår af ejendomsskattelovens § 12, stk. 1, at kommunalbestyrelsen kan pålægge ejere af ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted eller lignende øjemed, dækningsafgift til kommunen af ejendommens grundværdi fastsat efter ejendomsvurderingsloven som bidrag til de udgifter, som ejendommen medfører for kommunen.

Det foreslås, at i *§ 16* i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne indsættes *stk. 6,* hvorefter efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften af erhvervsejendomme efter ejendomsskattelovens § 12 for kalenderåret 2024 opgøres til det beløb, der svarer til det statslige skøn for grundlaget for dækningsafgiften fra august 2023 ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for kalenderåret. Er det endelige grundlag for dækningsafgiften for en kommune højere end skønnet efter 1. pkt., forhøjes beløbet efter 1. pkt. til et beløb, der svarer til det endelige grundlag for dækningsafgiften. For kalenderåret 2025 opgøres efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften af erhvervsejendomme efter ejendomsskattelovens § 12 til det beløb, der svarer til det statslige skøn for grundlaget for dækningsafgiften fra maj 2024 ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for kalenderåret. Er det endelige grundlag for dækningsafgiften for en kommune højere end skønnet efter 3. pkt., forhøjes beløbet efter 3. pkt. til et beløb, der svarer til det endelige grundlag for dækningsafgiften. For kalenderåret 2026 opgøres efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften af erhvervsejendomme efter ejendomsskattelovens § 12 til det beløb, der svarer til det statslige skøn for grundlaget for dækningsafgiften fra maj 2025 ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for kalenderåret. Er det endelige grundlag for dækningsafgiften for en kommune højere end skønnet efter 5. pkt., forhøjes beløbet efter 5. pkt. til et beløb, der svarer til det endelige grundlag for dækningsafgiften. Beløbene efter 1.-6. pkt. er med fradrag for beløb, som staten har ydet som rabat efter ejendomsskattelovens kapitel 7 a. Det foreslåede indebærer regler for opgørelsen af efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften af erhvervsejendomme efter ejendomsskattelovens § 12 for henholdsvis kalenderårene 2024, 2025 og 2026. For disse år vil § 16, stk. 2, 1. pkt., i lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne således ikke finde anvendelse for opgørelsen af efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften af erhvervsejendomme.

De foreslåede bestemmelser i 1. og 2. pkt. vedrører opgørelse af efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften af erhvervsejendomme for kalenderåret 2024.

I kalenderåret 2024 modtager kommunerne det provenu for dækningsafgiften af erhvervsejendomme, som kommunen har budgetteret med for budgetåret. Provenuet reguleres endeligt, når de endelige grundlag for dækningsafgiften for kalenderåret 2024 er udsendt. Den foreslåede bestemmelse i 1. pkt. indebærer, at ved efterreguleringen vedrørende kalenderåret 2024 vil den enkelte kommune blive garanteret et provenu for dækningsafgiften af erhvervsejendomme, der som minimum svarer til det seneste statslige skøn for grundlaget for dækningsafgiften forud for budgetlægningen ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for kalenderåret. Det seneste statslige skøn er i denne sammenhæng fra august 2023.

Den foreslåede bestemmelse i 2. pkt. indebærer, at hvis det endelige grundlag i den enkelte kommune overstiger det relevante skøn for kalenderåret 2024, vil kommunen blive reguleret på baggrund af det endelige grundlag, så beløbet efter det foreslåede 1. pkt. vil blive forhøjet til et beløb, der svarer til det endelige grundlag for dækningsafgiften.

De foreslåede bestemmelser i 3. og 4. pkt. vedrører opgørelse af efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften af erhvervsejendomme for kalenderåret 2025.

I kalenderåret 2025 modtager kommunerne det provenu for dækningsafgiften af erhvervsejendomme, som kommunen har budgetteret med for budgetåret. Provenuet reguleres endeligt, når de endelige grundlag for dækningsafgiften for kalenderåret 2025 er udsendt. Den foreslåede bestemmelse i 3. pkt. indebærer, at ved efterreguleringen vedrørende kalenderåret 2025 vil den enkelte kommune blive garanteret et provenu for dækningsafgiften af erhvervsejendomme, der som minimum svarer til det seneste statslige skøn for grundlaget for dækningsafgiften forud for budgetlægningen ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for kalenderåret. Det seneste statslige skøn er i denne sammenhæng fra maj 2024.

Den foreslåede bestemmelse i 4. pkt. indebærer, at hvis det endelige grundlag i den enkelte kommune overstiger det relevante skøn for kalenderåret 2025, vil kommunen blive reguleret på baggrund af det endelige grundlag, så beløbet efter det foreslåede 3. pkt. vil blive forhøjet til et beløb, der svarer til det endelige grundlag for dækningsafgiften.

De foreslåede bestemmelser i 5. og 6. pkt. vedrører opgørelse af efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften af erhvervsejendomme for kalenderåret 2026.

I kalenderåret 2026 modtager kommunerne det provenu for dækningsafgiften af erhvervsejendomme, som kommunen har budgetteret med for budgetåret. Provenuet reguleres endeligt, når de endelige grundlag for dækningsafgiften for kalenderåret 2026 er udsendt. Den foreslåede bestemmelse i 5. pkt. indebærer, at ved efterreguleringen vedrørende kalenderåret 2026 vil den enkelte kommune blive garanteret et provenu for dækningsafgiften af erhvervsejendomme, der som minimum svarer til det seneste statslige skøn for grundlaget for dækningsafgiften forud for budgetlægningen ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for kalenderåret. Det seneste statslige skøn er i denne sammenhæng fra maj 2025.

Den foreslåede bestemmelse i 6. pkt. indebærer, at hvis det endelige grundlag i den enkelte kommune overstiger det relevante skøn for kalenderåret 2026, vil kommunen blive reguleret på baggrund af det endelige grundlag, så beløbet efter det foreslåede 5. pkt. vil blive forhøjet til et beløb, der svarer til det endelige grundlag for dækningsafgiften.

Den foreslåede bestemmelse i 7. pkt. indebærer, at de garanterede beløb efter de foreslåede 1.-6. pkt. vil ske med fradrag for beløb, som staten har ydet som rabat efter ejendomsskattelovens kapitel 7 a. Det betyder, at statens udbetaling af erhvervsdækningsafgift for hvert af kalenderårene 2024, 2025 og 2026 vil blive nedsat med beløb, som staten har ydet i rabat efter stigningsbegrænsningsordningen for erhvervsdækningsafgiften.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 3, nr. 3, at varer anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen her i landet efter stk. 1, nr. 1, på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til et direkte leveringssted her i landet, som den her i landet autoriserede oplagshaver efter § 3 eller den her i landet registrerede varemodtager efter § 4, stk. 2, har godkendt og udpeget over for Skatteforvaltningen.

Det fremgår af mineralolieafgiftslovens § 15, stk. 1, 1. pkt., at der inden for EU's område kan ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Bestemmelsens 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et importsted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et direkte leveringssted i et EU-land, som en autoriseret oplagshaver eller en registreret varemodtager i det pågældende land har godkendt og udpeget over for landets myndigheder, jf. § 15, stk. 1, 2. pkt., nr. 6.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens *§ 2, stk. 3, nr. 3,* og *§ 15, stk. 1, nr. 6,* at »godkendt og« udgår.

Med det foreslåede vil det ikke længere være et krav, at det direkte leveringssted på forhånd både er godkendt og udpeget over for Skatteforvaltningen.

Det vil medføre, at ordlyden af mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 3, nr. 3, og § 15, stk. 1, nr. 6, vil svare til artikel 16, stk. 4, i det gældende cirkulationsdirektiv. Herved kan transport af mineralolieprodukter ske under afgiftssuspensi-

on til et direkte leveringssted her i landet, som en autoriseret oplagshaver eller en registreret varemodtager har udpeget over for Skatteforvaltningen. Det er tilstrækkeligt, at denne udpegning sker, når leverancen har fundet sted, f.eks. i forbindelse med, at Skatteforvaltningen anmoder derom.

Til § 7

Til nr. 1

Det følger af § 2, stk. 1, i lov om registrering af køretøjer (herefter køretøjsregistreringsloven), at motorkøretøjer mv. skal registreres i Køretøjsregistret og forsynes med nummerplade, inden de tages i brug på færdselslovens område. Lovens § 2 fastlægger endvidere sammenholdt med §§ 5 og 7 a-7 h, hvilke køretøjer der er omfattet af registreringspligten.

Når et registreret køretøj skifter ejer eller bruger, har den nye ejer eller bruger efter køretøjsregistreringsbekendtgørelsens § 62, stk. 1, pligt til at anmelde køretøjet til registrering af ny ejer eller bruger snarest muligt og senest 4 hverdage efter ejer- eller brugerskiftet, medmindre køretøjet forinden afmeldes.

Efter § 11, stk. 1, i køretøjsregistreringsloven skal der betales et gebyr ved ændring af registrering af et køretøjs ejere, der sker uden afmelding af køretøjet. Gebyret udgør 380 kr. for hvert køretøj.

De tilfælde, hvor registrering af anmeldelse om ejerskifte er fritaget for betaling, er opregnet i § 11, stk. 2 og 3, i køretøjsregistreringsloven. Loven giver ikke mulighed for at fritage for betaling ved ejerskifte af køretøjer i andre tilfælde.

Det foreslås i *§ 11* i køretøjsregistreringsloven at indsætte et nyt *stk. 4*, *1, pkt.,* hvorefter der ikke skal ske betaling efter stk. 1 for ændring af registrering af et køretøjs ejere eller brugere som følge af overdragelse af et køretøj som følge af sundhedsreformen.

Med den foreslåede ændring fritages registreringer om ejer- og brugerskifte, der sker som følge af overdragelser af køretøjer som følge af sundhedsreformen, for betaling af gebyr. Gebyrfritagelsen vil således omfatte ejer- og brugerskifte, der sker som følge af overdragelser i forbindelse med de opgaveflytninger, der sker i henhold til sundhedsreformen mellem kommunerne og regionerne samt i forbindelse med etablering af en ny region som følge af sammenlægning af to eksisterende regioner, der sker fra og med den 1. januar 2027.

Endvidere foreslås registreringer om ejer- og brugerskifte, der sker som følge af overdragelser af køretøjer ved udløb af kontrakter om samarbejde om kommunale og regionale sundhedsydelser i det nære sundhedsvæsen m.v., der er etableret med virkning fra og med den 1. januar 2027, fritaget. I forbindelse med sundhedsreformen kan en kommune og en region således indgå et samarbejde, der indebærer, at kommunen kan fortsætte med at varetage hele eller dele af driften af opgaver, hvor myndigheds- og finansieringsansvaret overføres til regionen pr. 1. januar 2027.

Forslaget vil derimod ikke omfatte ejer- og brugerskifte ved overdragelse til private, idet disse overdragelser ikke sker som følge af den lovgivningsmæssige gennemførelse af sundhedsreformen.

Det foreslås som stk. 4, *2. pkt.,* at anmeldelsen af ændringen skal være ledsaget af en erklæring herom.

Efter forslaget skal anmeldelse om ejer- eller brugerskifte ledsages af en erklæring om, at skiftet sker som følge af sundhedsreformen. Erklæringerne skal sikre, at det alene er disse tilfælde, som omfattes af bestemmelsen. Der er ikke formkrav til erklæringen.

Ved indgivelse af anmeldelse om ejer- eller brugerskifte til Skatteforvaltningen forudsættes det, at Skatteforvaltningen alene ud fra den afgivne erklæring kan afgøre, om skiftet er omfattet af bestemmelsen om fritagelse for betaling.

Afgørelser om fritagelse for betaling for registrering af anmeldelse af ejer- og brugerskifte af køretøjer, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, i køretøjsregistreringsloven, kan påklages til Landsskatteretten efter de almindelige regler om klageadgang, jf. § 22 i køretøjsregistreringsloven.

Til nr. 2

Efter køretøjsregistreringslovens § 11, stk. 1, skal der betales et gebyr ved ændring af registrering af et køretøjs ejere, der sker uden afmelding af køretøjet. Gebyret udgør 380 kr. for hvert køretøj.

Efter køretøjsregistreringslovens § 14, stk. 3, kan skatte- og vækstministeren fastsætte regler om betaling efter §§ 8-13.

Det foreslås i *§ 14, stk. 3,* i køretøjsregistreringsloven, at efter »§§ 8-13« indsættes »og om anmeldelse af ejer- eller brugerskifte omfattet af § 11, stk. 4«.

Udvidelsen af bemyndigelsesbestemmelsen skal gøre det muligt at fastsætte nærmere regler om anmeldelse af sådanne skifter og udformningen af erklæringen i tilknytning hertil. Bestemmelsen kan f.eks. udnyttes til at fastsætte regler, der kan lette sagsbehandlingen hos både kommunerne, regionerne og Skatteforvaltningen.

Den foreslåede ændring af § 14, stk. 3, i køretøjsregistreringsloven har sammenhæng med lovforslagets § 7, nr. 1, hvorefter registreringer om ejer- og brugerskifte, der sker som følge af overdragelser af køretøjer som følge af sundhedsreformen, fritages for betaling af gebyr, når anmeldelsen af ændringen er ledsaget af en erklæring herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1

Tinglysningsafgiften er en afgift, der som udgangspunkt forfalder ved alle tinglysninger eller registreringer af ejer- og panterettigheder. I tinglysningsafgiftslovens § 1, der indeholder lovens anvendelsesområde, fremgår de afgiftspligtige tinglysninger eller registreringer. Det er bl.a. tinglysning af betinget eller endeligt ejerskifte af fast ejendom, pant og ejendomsforbehold, som udløser tinglysningsafgift.

Loven finder således også anvendelse på de tinglysninger, der foretages, hvor et aktiv bliver overført fra en offentlig myndighed til en anden.

Det foreslås i tinglysningsafgiftslovens kapitel 1 efter § 1 A at indsætte *§ 1 b.*

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.,* at for tinglysninger og registreringer, der sker som følge af overdragelser af aktiver og passiver samt rettigheder eller pligter som følge af sundhedsreformen, skal der ikke betales afgift efter denne lov.

Med den foreslåede ændring vil tinglysninger og registreringer, der sker som følge af overdragelser af aktiver og passiver samt rettigheder og pligter som følge af sundhedsreformen, blive fritaget for tinglysningsafgifter. Det vil sige, at alle anmeldelser til tinglysning, herunder tinglysning af ejerskifter og pant i ting-, bil- eller personbogen vil være omfattet. Afgiftsfritagelsen vil således omfatte tinglysninger og registreringer, der sker som følge af overdragelser i forbindelse med de opgaveflytninger, der sker i henhold til sundhedsreformen mellem kommunerne og regionerne.

Afgiftsfritagelsen vil endvidere omfatte tinglysninger og registreringer, der sker som følge overdragelser ved udløb af kontrakter om samarbejde om kommunale og regionale sundhedsydelser i det nære sundhedsvæsen m.v., der er etableret med virkning fra og med den 1. januar 2027. I forbindelse med sundhedsreformen vil en kommune og en region således kunne indgå et samarbejde, der indebærer, at kommunen vil kunne fortsætte med at varetage hele eller dele af driften af opgaver, hvor myndigheds- og finansieringsansvaret overføres til regionen pr. 1. januar 2027.

Afgiftsfritagelsen vil herudover omfatte tinglysninger og registreringer, der sker som følge af overdragelser i forbindelse med etablering af en ny region som følge af sammenlægning af to eksisterende regioner, der sker fra og med den 1. januar 2027 i henhold til sundhedsreformen. Bestemmelsen vil således omfatte tinglysninger og registreringer, der sker som følge af overdragelser mellem regioner samt fra kommuner til den nye, sammenlagte region.

Forslaget vil derimod ikke omfatte tinglysning af overdragelser til private, idet disse overdragelser ikke sker som følge af den lovgivningsmæssige gennemførelse af sundhedsreformen.

Det foreslås som stk. 1, *2. pkt.,* at dokumenterne ved anmeldelsen til tinglysning skal være påført en erklæring om, at tinglysningen eller registreringen er omfattet af 1. pkt.

Det vil indebære, at de pågældende dokumenter ved anmeldelse til tinglysning skal være påført en erklæring, hvoraf det fremgår, at anmeldelsen sker som følge af sundhedsreformen.

Såfremt dokumentet ikke påføres den relevante påtegning ved anmeldelse til tinglysning, eller registreringsmyndigheden (Tinglysningsretten) af andre årsager er i tvivl om, hvorvidt dokumentet er korrekt afgiftsberigtiget, vil dokumentet skulle sendes til afgiftsprøvelse ved Skatteforvaltningen. I forbindelse med den almindelige afgiftsprøve vil afgiftsmyndigheden kunne anmode den myndighed, der har anmeldt dokumentet, om at komme med yderligere dokumentation for, hvorfor dokumentet er omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås endvidere i *stk. 2,* at skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for udformning af erklæringen.

Det forventes, at skatte- og vækstministeren vil indføre nærmere regler for udformning af erklæringen, som vil fremgå af bekendtgørelse om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterettigheder m.v. Påføres dokumentet ikke erklæringen, eller udfærdiges erklæringen ikke efter bestemmelsen i bekendtgørelsen, vil erklæringen ikke være tilstrækkelig til at godtgøre, at overdragelsen er omfattet af den foreslåede afgiftsfritagelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1

Ifølge § 32 a i lov om miljøbeskyttelse påhviler der den, der er ansvarlig for driften af et spildevandsforsyningsselskab, en pligt til at give kommunalbestyrelsen oplysninger, der har betydning for kommunal planlægning efter lovens § 32.

Det foreslås, at der i miljøbeskyttelseslovens *§ 32* indsættes et nyt *stk. 5,* hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, hvordan den, der er ansvarlig for udledningen af spildevand, herunder et spildevandsforsyningsselskab som nævnt i stk. 1, skal måle og opgøre mængden af udledning af spildevand. Det foreslås endvidere, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at den, der er ansvarlig for udledningen af spildevand, herunder et spildevandsforsyningsselskab som nævnt i stk. 1, skal indberette oplysninger om målemetode og udledning af spildevand til tilsynsmyndigheden.

Den foreslåede bestemmelse skaber hjemmel til, at der i bekendtgørelsesform kan fastsættes nærmere regler om måling, opgørelse og indberetning af spildevandsudledninger. Bestemmelsen vil navnlig understøtte, at der kan etableres et sikkert og sammenligneligt datagrundlag, som kan

anvendes både i miljøforvaltningen og som dokumentations- og kontrolgrundlag til andre myndighedsformål.

Pligten til måling, opgørelse og indberetning vil påhvile den, der er ansvarlig for udledningen af spildevand, herunder spildevandsforsyningsselskaber som nævnt i miljøbeskyttelseslovens § 32, stk. 1.

Bemyndigelsen er i første omgang tiltænkt anvendt til at udmønte regler om måling, opgørelse og indberetning af udledning af spildevand fra overløb. Dette skal ses i sammenhæng med forslaget om spildevandsafgift på udledninger fra overløbsbygværker. Efter den foreslåede spildevandsafgiftslovs § 8 a, stk. 2-4, afhænger afgiftsberegningen af, hvilken opgørelsesmetode der anvendes, idet der sondres mellem (1) opgørelse baseret på måling af afgiftspligtige stoffer, (2) opgørelse baseret på måling af vandmængde og (3) opgørelse uden måling. Den foreslåede § 8 a, stk. 5, fastslår, at måling og opgørelse til brug for afgiftsberegningen skal ske efter de regler, der fastsættes af miljøministeren i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 32 a. Den foreslåede bemyndigelse tilvejebringer dermed hjemmel til at fastsætte det måle- og opgørelsesgrundlag, som afgiftsordningen forudsætter.

Bemyndigelsen er imidlertid ikke begrænset til spildevand, der udledes fra overløb. Bemyndigelsen kan udmøntes til regler om måling, opgørelse og indberetning af udledninger af spildevand generelt. Det indebærer, at bemyndigelsen ud over ovenstående også kan anvendes til at fastsætte regler for udledning af spildevand fra overløb såvel som andre udledninger af spildevand, hvis der fremadrettet opstår behov for et mere ensartet og systematisk datagrundlag for andre typer udledninger, herunder af hensyn til tilsyn med spildevandsforsyningsselskabernes spildevandsudledninger, planlægning, dokumentation, opfølgning på miljømål eller andre saglige formål.

Det forventes, at bemyndigelsen udmøntes ved fastsættelse af nærmere regler på bekendtgørelsesniveau på spildevandsområdet, herunder ved fastsættelse af nærmere regler om målemetoder, opgørelsesprincipper, krav til kvalitetssikring og dokumentation samt indberetningskrav (herunder frister, format og digital indberetning, f.eks. via PULS-databasen).

Som led i udmøntningen forventes det endvidere, at Datateknisk Anvisning for Regnbetingede Udløb (dTA), der i dag foreligger på vejledningsniveau, indarbejdes på bekendtgørelsesniveau som bilag til spildevandsbekendtgørelsen. Det forventes i den forbindelse, at dTA vil blive tilrettet, så den understøtter de tre opgørelses- og afgiftsmetoder efter spildevandsafgiftslovens § 8 a, stk. 2-4, herunder således at de anviste metoder og modeller entydigt kan henføres til den relevante metode, og at datagrundlaget kan anvendes som kontrolgrundlag for afgiftsangivelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der kan fastsættes generelle og ensartede regler om måling, opgørelse og indberetning, som i mindre grad er afhængige af individuelle tilladelsesvilkår eller af konkrete anmodninger efter § 72 i lov om miljøbeskyttelse. Herved understøttes et mere forudsigeligt og systematisk indberetningssetup og et robust datagrundlag for afgiftsordningen, samtidig med at reglerne kan håndhæves på grundlag af bekendtgørelsesfastsatte pligter.

Til nr. 2

Efter miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, kan der fastsættes straf af bøde i regler og forskrifter, der udstedes i medfør af miljøbeskyttelseslovens §§ 7-10, §§ 12-16, § 17, stk. 3, § 18, § 19, stk. 5, § 19 a, § 27, stk. 3, § 31, stk. 3, § 32 a, stk. 2 og 3, § 35, § 35 a, § 35 b, § 35 c, § 37 b, stk. 2, § 39, stk. 4, § 39 b, stk. 2, § 44, § 45, stk. 2, 4, 5 og 7, § 45 b, § 45 c, stk. 1, § 45 d, § 45 h, stk. 2, § 46 a, stk. 2, § 46 b, § 47, stk. 2, § 48, § 50 a, stk. 3, § 50 c, § 50 d, § 51, § 51 b, § 53, § 53 c, stk. 3, § 55 c, stk. 2, § 56, stk. 3, § 72 a, stk. 3, § 79 d, § 79 e, § 89, stk. 2, og § 89 a. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i § 110, stk. 2.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 2, kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor, eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Det foreslås i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 1, 1. pkt., at tilføje en henvisning til miljøbeskyttelseslovens § 32 a, stk. 5, så der i regler fastsat i medfør af § 32 a, stk. 5, kan fastsættes straf for overtrædelse af reglerne. Forslaget giver mulighed for, at det i de kommende administrative regler (bekendtgørelser) gøres strafbart at overtræde bestemmelserne, herunder hvis den ansvarlige for udledning af spildevand undlader at måle og opgøre udledningen efter de fastsatte regler eller undlader at indberette de krævede oplysninger om målemetode og udledning til tilsynsmyndigheden, herunder efter nærmere fastsatte frister og formkrav, f.eks. via PULS.

De gældende strafbestemmelser i loven vil finde anvendelse. Det indebærer, at udgangspunktet er bødestraf, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Straffen kan dog stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor, eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser. Derudover kan der pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1,* at loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Det indebærer, at loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Loven har konsekvenser for erhvervslivet og træder dermed i kraft for erhvervslivet i overensstemmelse med de fælles ikrafttrædelsesdatoer for erhvervsrettet lovgivning.

Det foreslås i *stk. 2,* at lovens § 2 skal træde i kraft den 1. januar 2029. Denne bestemmelse vedrører lempelse af afgiften på ledningsført vand.

Det indebærer, at lovens § 2 vil træde i kraft den 1. januar 2029.

Det foreslås i *stk. 3,* at § 6 har virkning fra og med den 1. januar 2017.

Dette indebærer, at § 6 vil have virkning fra og med den 1. januar 2017.

Det foreslåede virkningstidspunkt skal således ses i sammenhæng med reglerne i skatteforvaltningslovens § 27, jf. § 34 a, stk. 4, hvorefter forældelsesfristen er 10 år for krav afledt af en ekstraordinær ansættelse. På denne baggrund kan Skatteforvaltningen ikke genoptage selskabernes skatteansættelser med henblik på at anvende retstilstanden, som fremgår af Landsskatterettens afgørelse offentliggjort som SKM2023.238.LSR.

Det foreslås i *stk. 4,* at en skattepligtig, der ønsker at få ændret indkomstansættelsen som følge af denne lovs § 6, skal anmode Skatteforvaltningen om genoptagelse senest den 1. juli 2027, medmindre den skattepligtige har en længere frist for det pågældende indkomstår efter bestemmelserne i skatteforvaltningslovens §§ 26 eller 27.

Dette indebærer, at en skattepligtig, der ønsker at få ændret indkomstansættelsen som følge af denne lovs § 6, skal anmode Skatteforvaltningen om genoptagelse senest den 1. juli 2027, medmindre den skattepligtige har en længere frist for det pågældende indkomstår efter bestemmelserne i skatteforvaltningslovens §§ 26 eller 27.

Loven vil ikke gælde for Færøerne og Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder hjem mel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1
	I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 352 af 1. april 2025, som ændret ved § 5 i lov nr. 763 af 8. september 2026, foretages følgende ændringer:
Afgiftsperiode og opgørelse af den afgiftspligtige mængde	**1.** Overskriften før § 5 affattes således: *»Afgiftsperiode«.*
§ 5. For de registrerede spildevandsudledere er afgiftsperioden kvartalet.	**2.** I *§ 5* indsættes efter »kvartalet«: », jf. dog stk. 2«.
§ 5. For de registrerede spildevandsudledere er afgiftsperioden kvartalet.	**3.** I *§ 5* indsættes som *stk. 2*: *»Stk. 2.* Ved betaling af afgift for spildevand, der udledes fra overløbsbygværker, er afgiftsperioden kalenderåret.«
	4. Før § 6 indsættes: *»Opgørelse af den afgiftspligtige mængde ved anden udledning end udledning fra overløbsbygværker«.*
§ 7. --- *Stk. 1-6.* ---	
Stk. 7. Spildevandsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, som betaler afgift af den målte udledning, og som indeholder fælles kloaknet, kan fratrække en mængde svarende til 2,5 gange bassinvolumen i det fælleskloakerede net pr. afgiftsperiode. Er der flere afgiftspligtige udledninger eller udledninger til andre registrerede spildevandsudledere, fordeles fradraget efter de udledte mængder. *Stk. 8.* Såfremt fradraget efter stk. 7 overstiger den målte udledning, overføres uudnyttet fradrag til den næste afgiftsperiode. *Stk. 9.* For ejendomme med samletank for toiletvand anses 25 pct. af vandforbruget for tilledt samletanken. *Stk. 10.* Almene vandforsyninger skal efter anmodning fra de kommunale myndigheder eller fra den, som på vegne af de kommunale myndigheder varetager opgaven med opkrævning af afgifter efter denne lov, mindst en gang årligt afgive oplysninger om fordelingen af den mængde vand, hvoraf der betales afgift efter lov om afgift af ledningsført vand, på de enkelte ejendomme.	**5.** § 7, stk. 7 og 8, ophæves, og stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 8 og 9. I § 7 indsættes: »Stk. 10. Stk. 1-9 finder ikke anvendelse for opgørelse af udledning fra overløbsbygværker.«
§ 8. --- *Stk. 1-5.* ---	**6.** I § 8 indsættes som stk. 6: »Stk. 6. Stk. 1-5 finder ikke anvendelse ved betaling for udledning fra overløbsbygværker.«
	7. Efter § 8 indsættes: *»Opgørelse af den afgiftspligtige mængde ved udledning fra overløbsbygværker*

§ 8 a. For spildevand, der udledes fra overløbsbygværker, betales afgift efter stk. 2-4.

Stk. 2. Spildevandsudledere, der opgør den afgiftspligtige mængde efter måling af de afgiftspligtige stoffer, betaler afgift efter de i § 3 nævnte satser. Den afgiftspligtige mængde beregnes efter § 6.

Stk. 3. Spildevandsudledere, der alene foretager målinger af vandmængden af udledningen fra overløb, betaler afgift efter følgende standardsatser:

3) 1,63 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker i kloaknettet.

4) 4,60 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker på renseanlæg.

Stk. 4. Spildevandsudledere, der hverken foretager måling af koncentrationen eller af vandmængden, der udledes fra overløb, betaler afgift efter følgende standardsatser:

3) 1,96 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker i kloaknettet.

4) 5,52 kr./m^3 vand fra overløbsbygværker på renseanlæg.

Stk. 5. Måling og opgørelse af totalnitrogen, totalfosfor og BI_5 (modificeret) samt vandmængder til brug for beregning efter stk. 2-4 foretages i henhold til de til enhver tid gældende regler for måling og opgørelse som fastsat af miljøministeren i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 32 a.«

§ 9. Fritaget for afgift er processpildevand, der udledes fra hav-, salt- og ferskvandsdambrug.

Stk. 2. Fritaget for afgift er vand, der udledes fra de dele af flerstrengede spildevandsanlæg, der primært er indrettet til bortledning af overfladevand (separatsystemer), spildevand, der udledes fra overløbsbygværker, samt direkte udledninger i forbindelse med afværgeboringer og grundvandssænkninger og andre selvstændige udledninger af grund- eller overfladevand, hvor mængden af afgiftspligtige stoffer ikke er større i udledningen end ved tilførslen fra den pågældende vandforsyning, når vandet bortledes uden om de i § 2, stk. 1, nævnte anlæg.

8. I *§ 9, stk. 2,* udgår »spildevand, der udledes fra overløbsbygværker,«.

§ 14. Registrerede spildevandsudledere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode på et kvartal angive størrelsen af de afgiftspligtige udledninger af spildevand mv., der har fundet sted i periodens løb, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

9. I *§ 14, stk. 1, 1. pkt.,* udgår »på et kvartal«.

§ 14. Registrerede spildevandsudledere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode på et kvartal angive størrelsen af de afgiftspligtige udledninger af spildevand mv., der har fundet sted i periodens løb, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

10. I *§ 14, stk. 1, 2. pkt.* ophæves, og i stedet indsættes:
» Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8, jf. dog 3. pkt. Ved betaling af afgift for spildevand, der udledes fra overløbsbygværker, skal angivelserne som nævnt i 1. pkt. indgives til told- og skatteforvaltningen senest den 15. april i året efter udløbet af afregningsperioden.«

§ 2

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 353 af 1. april 2025, som ændret ved § 6 i lov nr. 763 af 8. september 2026, foretages følgende ændring:

§ 3. Afgiften udgør 6 kr. og 37 øre.

1. I *§ 3* ændres »6 kr. og 37 øre« til: »5 kr. og 97 øre«.

§ 3

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1353 af 2. september 2020, som ændret bl.a. ved § 7 i lov nr. 2225 af 29. december 2020 og § 9 i lov nr. 1797 af 28. december 2023 og senest ved lov nr. 1782 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

§ 7. ---

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 6 og 7, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 10. Skatte- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 9 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatte- og vækstministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 6 og 7, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

1. I § 7, stk. 9, 1. pkt., indsættes efter »virksomheder der«: »modtager varer afgiftsfrit efter stk. 1, nr. 4 og 5, eller«, og efter »tilbagebetalingsmuligheden i« indsættes: »stk. 4, nr. 3 og 4,«, og i 3. pkt. indsættes efter »1. pkt.«: », for så vidt angår tilbagebetalingsmuligheden i stk. 6 og 7,«.

2. I § 7, stk. 10, 2. pkt., indsættes efter »ikke kan opnå«: »afgiftsfritagelse efter stk. 1, nr. 4 og 5, eller«, og efter »tilbagebetaling efter« indsættes: »stk. 4, nr. 3 og 4,«.

§ 4

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 3. november 2023, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1776 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

§ 11. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For at tilbagebetaling kan finde sted efter stk. 1, skal den elektricitet, som anvendes til lagring af energi i komponenter til fremdrift af registrerede eldrevne køretøjer, og for hvilken tilbagebetaling ikke kan finde sted, jf. stk. 3, 1. pkt., være opgjort særskilt efter måler eller efter 2. pkt. Er der ikke foretaget en særskilt opgørelse efter måler af den elektricitet, som anvendes til lagring af energi i komponenter til fremdrift af registrerede eldrevne køretøjer, jf. stk. 3, 10. pkt., kan forbruget fastsættes til 460 kWh pr. måned for ethvert registreret eldrevet køretøj, som oplades i virksomheden, og stk. 3, 2.-5. pkt., finder ikke anvendelse. Forud

1. I *§ 11, stk. 4, 2. pkt.,* ændres »10. pkt.« til: »1. pkt.«

for hver kalendermåned, hvori 2. pkt. skal finde anvendelse, skal der foreligge en oversigt over de omfattede køretøjer i virksomheden.

§ 5

I lov om kommunal indkomstskat og statens afregning af grundskyld og dækningsafgift til kommunerne, jf. lovbekendtgørelse nr. 935 af 30. august 2019, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, § 2 i lov nr. 1471 af 10. december 2024 og § 2 i lov nr. 720 af 20. juni 2025 og senest ved § 4 i lov nr. 1779 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

§ 15. ---

Stk. 2. Staten udbetaler til den enkelte kommune henholdsvis ved begyndelsen af hvert kvartal, for så vidt angår grundskyld som nævnt i ejendomsskattelovens § 31, stk. 1, og hvert halvår, for så vidt angår grundskyld og dækningsafgift som nævnt i ejendomsskattelovens § 33, stk. 1, et beløb til foreløbig dækning af grundskyld og dækningsafgift. For så vidt angår grundskyld som nævnt i ejendomsskattelovens § 31 stk. 1, skal udbetalingen svare til en fjerdedel af det årlige beløb, der efter det for kommunen ved tagne årsbudget udgør dens indtægt ved den nævnte grundskyld. For så vidt angår grundskyld og dækningsafgift som nævnt i ejendoms skattelovens § 33, stk. 1, skal udbetalingen svare til halvdelen af det årlige beløb, der efter det for kommunen vedtagne årsbudget udgør dens indtægt ved den nævnte grundskyld og dækningsafgift. Ud betalingen omfatter indkomstårets beløb uden nedsættelse for beløb, som staten har ydet som rabat eller lån efter ejendomsskattelovens kapitel 6, 7, 8 og 11. Udbetalingen omfatter indkomstårets beløb med nedsættelse for beløb, som staten har ydet som rabat efter ejendoms skattelovens kapitel 7 a. For kalenderårene 2026-2028 udgør beløbene efter 2. og 3. pkt. dog be løb svarende til det statslige skøn for grundlaget for grundskylden forud for budgetlægningen for kalenderåret ganget med kommunens grundskyldspromille for året. Beløbene efter 6. pkt. efterreguleres ikke efter § 16.

Stk. 3. ---

1. I *§ 15, stk. 2,* indsættes efter 6. pkt. som nyt punktum:
»For kalenderårene 2027 og 2028 udgør beløbene efter 2. og 3. pkt. for dækningsafgift af erhvervsejendomme efter ejendomsskattelovens § 12 dog beløb svarende til det statslige skøn for grundlaget for dækningsafgiften forud for budgetlægningen for kalenderåret ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for året med fradrag for beløb, som staten har ydet som rabat efter ejendomsskattelovens kapitel 7 a.«

2. I *§ 15, stk. 2, 7. pkt.,* der bliver 8. pkt., indsættes efter »6.«: »og 7.«

§ 16. ---

Stk. 2. Efterreguleringsbeløbet for den kommunale indkomstskat, grundskylden, dækningsafgiften og kirkeskatten opgøres som det be løb, der opgøres ved den endelige beregning heraf for et kalenderår, herunder beløb, der som følge

af ændringer af skatteansættelser og ændringer i grundlaget for grund skyld og dækningsafgift er ført i til gang eller til afgang, fratrukket summen af de beløb, der efter § 15 er udbetalt til kommunen i det på gældende kalenderår, jf. dog stk. 5. Eventuel afregning af efterreguleringsbeløb sker med en tredjedel hver i månederne januar, februar og marts i året 3 år efter dette kalenderår.

Stk. 3-5. ---

3. I § 16, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter », jf. dog stk. 5«: »og 6«.

4. I § 16 indsættes som stk. 6: »Stk. 6. For kalenderåret 2024 op gøres efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften af erhvervsejendomme efter ejendomsskattelovens § 12 til det beløb, der svarer til det statslige skøn for grundlaget for dækningsafgiften fra august 2023 ganget med kommunens dæknings afgiftspromille for kalenderåret. Er det endelige grundlag for dækningsafgiften for en kommune højere end skønnet efter 1. pkt., forhøjes beløbet efter 1. pkt. til et beløb, der svarer til det endelige grundlag for dækningsafgiften. For kalenderåret 2025 opgøres efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften af erhvervsejendomme efter ejendomsskattelovens § 12 til det beløb, der svarer til det statslige skøn for grundlaget for dækningsafgiften fra maj 2024 ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for kalenderåret. Er det endelige grundlag for dækningsafgiften for en kommune højere end skønnet efter 3. pkt., forhøjes beløbet efter 3. pkt. til et beløb, der svarer til det endelige grundlag for dækningsafgiften. For kalenderåret 2026 opgøres efterreguleringsbeløbet for dækningsafgiften af erhvervsejendomme efter ejendoms skattelovens § 12 til det beløb, der svarer til det statslige skøn for grundlaget for dækningsafgiften fra maj 2025 ganget med kommunens dækningsafgiftspromille for kalenderåret. Er det endelige grundlag for dækningsafgiften for en kommune højere end skønnet efter 5. pkt., forhøjes beløbet efter 5. pkt. til et beløb, der svarer til det endelige grundlag for dækningsafgiften. Beløbene efter 1.-6. pkt. er med fradrag for beløb, som staten har ydet som rabat efter ejendoms skattelovens kapitel 7 a.«

§ 6

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 604 af 28. maj 2025, som ændret ved § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 4 i lov nr. 2606 af 28. december 2021, § 9 i lov nr. 1776 af 29. december 2025 og § 4 i lov nr. 1778 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

§ 2. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Varer anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen her i landet efter stk. 1, nr. 1, på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til

1-2) ---

3) et direkte leveringssted her i landet, som den her i landet autoriserede oplagshaver efter § 3 eller den her i landet registrerede varemodtager efter § 4, stk. 2, har godkendt og udpeget over for told- og skatteforvaltningen.

1. I *§ 2, stk. 3, nr. 3,* og *§ 15, stk. 1, nr. 6,* udgår »godkendt og«.

§ 15. Der kan inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et importsted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til
1-5) ---
6) et direkte leveringssted i et EU-land, som en autoriseret oplagshaver eller en registreret varemodtager i det pågældende land har godkendt og udpeget over for landets myndigheder.
Stk. 2-6. ---

§ 7

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 179 af 22. februar 2023, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1796 af 28. december 2023 og senest ved § 5 i lov nr. 1776 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

§ 11. For en registrering eller ændring af registrering af et køretøjs ejere eller brugere, der sker uden afmelding af køretøjet, betales 380 kr.
Stk. 2-3. ---

1. I *§ 11* indsættes som *stk. 4:*
»*Stk. 4.* Der skal ikke ske betaling efter stk. 1 for ændring af registrering af et køretøjs ejere eller brugere som følge af overdragelse af et køretøj i medfør af sundhedsreformen. Anmeldelsen af ændringen skal være ledsaget af en erklæring herom.«

§ 14. ---
Stk. 2. ---
Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler om betaling efter §§ 8-13.

2. I *§ 14, stk. 3,* indsættes efter »§§ 8-13«: »og om anmeldelse af ejer- eller brugerskifte omfattet af § 11, stk. 4, herunder om udformningen af den omhandlede erklæring«.

§ 8

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 307 af 13. marts 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, § 13 i lov nr. 562 af 27. maj 2025 og § 4 i lov nr. 1783 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

§ 1 A. ---
Stk. 2. ---

1. Efter § 1 A indsættes i *kapitel 1:*
»**§ 1 b.** For tinglysninger og registreringer, der sker som følge af overdragelser af aktiver og passiver samt rettigheder eller pligter i medfør af sundhedsreformen, skal der ikke betales afgift efter denne lov. Dokumenterne skal ved anmeldelsen til tinglysning være påført en erklæring om, at tinglysningen eller registreringen er omfattet af 1. pkt.
Stk. 2. Skatte- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for udformning af erklæringen.«

§ 9

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 11. november 2024, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr.

1468 af 10. december 2024 og senest ved § 1 i lov nr. 743 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

§ 32 a.
Stk. 1-4. ---

1. I *§ 32 a* indsættes som stk. 5:

»*Stk. 5.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvordan den, der er ansvarlig for udledningen af spildevand, herunder et spildevandsforsyningsselskab som nævnt i stk. 1, skal måle og opgøre mængden af udledning af spildevand. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at den, der er ansvarlig for udledningen af spildevand, herunder et spildevandsforsyningsselskab som nævnt i stk. 1, skal indberette oplysninger om målemetode og udledning af spildevand til tilsynsmyndigheden.«

§ 110.
Stk.1-2. ---

Stk. 3. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af §§ 7-10, §§ 12-16, § 17, stk. 3, § 18, § 19, stk. 5, § 19 a, § 27, stk. 3, § 31, stk. 3, § 32 a, stk. 2 og 3, § 35, § 35 a, § 35 b, § 35 c, § 37 b, stk. 2, § 39, stk. 4, § 39 b, stk. 2, § 44, § 45, stk. 2, 4, 5 og 7, § 45 b, § 45 c, stk. 1, § 45 d, § 45 h, stk. 2, § 46 a, stk. 2, § 46 b, § 47, stk. 2, § 48, § 50 a, stk. 3, § 50 c, § 50 d, § 51, § 51 b, § 53, § 53 c, stk. 3, § 55 c, stk. 2, § 56, stk. 3, § 72 a, stk. 3, § 79 d, § 79 e, § 89, stk. 2, og § 89 a, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.

2. I *§ 110, stk. 3, 1. pkt.,* ændres »§ 32 a, stk. 2 og 3« til: »§ 32 a, stk. 2, 3 og 5«.